

Artık hiçbir
şey eskisi
gibi
olmayacak

Nesrin NAS S.19'da

Adam ve
Kızları

Ahmet TULGAR S.3'te

Seçimler,
devlet partileri
ve BDP

İshak KARAKAŞ S.11'de

Durum

Seçimler, hala süren tartışmalara rağmen sonuç vermeye başladı. Ve Anadolu Yakası'ndaki belediye başkanları da mazbatalarını aldıktan sonra makam masalarına oturdu. Biz de birçok belediye başkanının görev devir teslim törenlerinde hazır bulunduk ve yeni başkanların hedeflerini dinledik.

Maltepe Belediye Başkanı Ali KILIÇ'ın seçildikten sonra ilk söyleşisi Halkın Nabzı'nda yayımlandı ve okurlarımızın yoğun ilgisi ile karşılaştı. Gelen mesajlardan bunu anlıyoruz. Ali Kılıç farklı bir başkan profili çizerek gibi görünüyor. Maltepe Belediyesi'nin uzun bir süredir yurttaşlara kapalı olan kapılarını daha ilk günden açtı. Salı sabahı ise saat 06.00'da Maltepeliler'le kahvaltıda buluştuk. Başkan Kılıç'ı izlemek biz gazeteciler için hoş olacak.

Seçimler öncesinde kamuoyu araştırmacılarının açıklamaları televizyonlarda ve gazetelerde ilgi ile izlendi. Bu araştırmacılar seçimleri yakından izledikleri için değerlendirmeleri de kıymetli oluyor. A&G Araştırma Şirketi sahibi Adil Gür, seçim sonuçlarına ilişkin her dönem en yakın tahminleri yapıyor. Bu hafta Adil Gür ile buluştum ve kendisiyle seçim sonuçlarını değerlendirdiğimiz bir söyleşi yaptım.

Seçim bitti ama birçok yerde sonuçlara ilişkin kavga sürüyor. Özellikle BDP'nin elinden bazı belediyeler zorla alınıyor gibi. Halk bu konuda çok öfkeli. Kamuoyu vicdanı yaralı. Adil ve demokratik seçim yapamayan bir hukuk devleti olamaz. Türkiye'de demokratikleşmenin en acil ihtiyaçlardan biri olduğu bir kez daha anlaşıldı.

Halkın Nabzı, yerel ile ülkeselin bulunduğu yerde özgür yayıncılığını sürdürürken demokrasiden taviz vermeyecektir. Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

Karakaş ve
Tulgar'dan
TV Programı

S10'da

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 36

9 Nisan 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı:1TL

Seçim Cemaatle AKP arasındaydı

Adil Gür, A&G Araştırma şirketinin sahibi. Birkaç seçimdir sonuçları en yakın tahmin edenlerden biri. Kamuoyu araştırmaları ve anketler seçim öncesi bolca yapılıyor ve bence belli bir yere kadar seçmenlerin oylarını da etkiliyor. Bu yüzden yapılacak manipülasyonlar konusunda hassas olunmalı ve bu anketler iyi denetlenmelidir. Adil Gür belli ki işini iyi yapıyor, bu da tahminlerindeki hata payını azaltıyor. Adil Gür ile buluşup kendisine genel olarak seçimler ve tek tek partilere ilişkin değerlendirmelerini sordum.

S12'de

Maltepe'de
Erkenci Yurttaşlara
Kahvaltı

S11'de

Eleştirel Sosyal Medya Okuryazarlığı ve Eleştirisi

DR. ULAŞ BAŞAR GEZGİN

Eleştirel sosyal medya okuryazarlığı konusunu açmak ve sonra eleştirmek için, öncelikle ‘medya okuryazarlığı’ kavramına girmek gerekiyor. ‘Medya okuryazarlığı’, birçok kavrama göre yeni olan; Türkiye’de ise son 10 yılda duyulmaya başlanan bir kavram. Temel düşünce, medya kullanıcılarının medyanın olumsuz etkilerinden sıyrılabilmesi için bilinçlendirilmesi. Bugün seçmeli ders olarak izlencelerde yer alan medya okuryazarlığı, toplumsal eleştiri içermeyen, korumacı ve yer yer tutucu bir eğilim taşıması dolayısıyla eleştiriliyor. Bu eleştiriler dolayısıyla, Paulo Freire’nin eleştirel pedagoji kavramıyla birlikte geliştirilen bir sonraki görüş, eleştirel medya okuryazarlığı. Medya okuryazarlığı ve eleştirel medya okuryazarlığı konuları üstüne Türkçe olarak yazılmış 2 kitabı burada analım: Birincisi, Prof.Dr. Mutlu Bınark ve Prof.Dr. Mine Gencel Bek’in kaleme aldığı ‘Eleştirel Medya Okuryazarlığı: Kuramsal Yaklaşımlar ve Uygulamalar’ kitabı (Kalkedon, 2007 ve 2010); ikincisi ise, Doç.Dr. Kemal İnal’ın hazırladığı ‘Medya Okuryazarlığı Elkitabı’ (Ütopya, 2009). İlk kitabın konu başlıkları şöyle: “Önsöz: Neden Eleştirel Pedagoji? Neden Eleştirel Medya Okuryazarlığı?; Kavramsal ve Tarihsel Gelişimiyle Eleştirel Pedagoji; Kavramsal ve Tarihsel Gelişimiyle Medya Okuryazarlığı; Eleştirel Medya Okuryazarlığı İzlenesi İçin Temel Kavramlar ve Uygulamalar; Eleştirel Medya Okuryazarlığı İçin Öncelikli Eylem Alanı: Toplumsal Cinsiyet; Katılımcı Yurttaşlık ve Toplumsal Dönüşüm Olanaklarından Biri Olarak Eleştirel Medya Okuryazarlığı”. İkinci kitabın konu başlıkları ise şöyle: “Medya Okuryazarlığı: Tanım, Kavramsal Gelişim ve İlkeler; Medya Okuryazarlığında Farklı Kuram, Yaklaşım ve Tartışmalar; Medya Okuryazarı Olmada Aktivizm; Türkiye’de Medya Okuryazarlığı”...

Bu iki oldukça faydalı ve ders kitabı olarak kullanılabilecek çalışmada tartışılanlara ek olarak, bugün sosyal medya ve eleştirelilik ilişkisi öne çıkıyor. Ancak, ondan önce, sosyal medyaya göre daha az kullanılan ‘yeni medya’ kavramını anmalı. Bu kavram, daha çok, medya kullanıcılarının daha fazla seçeneğinin olduğu çokça kanallı televizyonlar ve bilgisayar tabanlı kitle iletişim araçları için kullanılırken; sosyal medya, bambaşka bir alana karşılık geliyor. Sosyal medya, kitle iletişim aracı olarak kullanılabilirse de, daha çok, bireysel, kişilerarası ve grup iletişimleri için kullanılıyor. Ayrıca, bir kavramı ve/ya da nesneyi ‘yeni’ olarak adlandırmamanın her zaman riski var: Bugün ‘yeni’ olan, yarın ‘eski’yor (örneğin Eminönü’ndeki Yeni Cami’nin temelleri 1597’de atılıyor ve 1663’te açılıyor). Yeni medya, çoğunlukla ve temel olarak, kitle iletişim araçlarıyla ilgili seçeneklere sahip olan bir kullanıcı bireyi varsaydığı için, sosyal medya kullanımını açıklamaktan uzak. Yine de, az sıklıkta da olsa, ‘yeni medya okuryazarlığı’ kavramı anılıyor ve bunların çoğunda, korumacılık anlayışı (çocukları ve çocuk sayılan büyükleri korumak) baskın. Yani ‘eleştirel yeni medya okuryazarlığı’na ihtiyaç var. Bugün itibarıyla, Google’a sorduğumuzda, bu kavramla ilgili olarak yalnızca 4 geri dönüş alıyoruz. İngilizce’de bu konuda çok daha fazla kaynak var (Google’da 16 bin geri dönüş). ‘Eleştirel sosyal medya okuryazarlığı’ ise, Google’da hiç bir dönüş vermiyor; İngilizcesi de öyle (‘critical social media literacy’). Yani bu yazı, bu kavramı anan ilk metin olarak kayıt altına alınacak.

Sosyal medyaya okuryazarlık eksekinde ve eleştirel bir gözle baktığımızda, şu görüş ve eleştirileri sıralayabiliriz:

- Okuryazarlık türü kavramlar, bugün eğitimi, yani okullarda/sınıflarda yapılan, bir izlencesi, öğretmeni, öğrencisi ve ders malzemesi olan bir

anlayışı varsayıyor. Oysa, sosyal medyada gerçekleşen öğrenme, örgün değil yaygın, resmi değil gayriresmi, açık değil örtük vb. İkincisi, sosyal medyada, “öğreten adam/kadın” hiyerarşisi yerine, birbirinden öğrenmeye dayalı bir dikey eğitim sözkonusu. Twitter yasağından sonra, muhaliflerin duvarlara DNS’leri yazması; DNS’ler engellenince, sosyal medyada başka erişim yollarının paylaşılması, bunun bir örneği.

- Medya-sosyal medya ayrımının (yeni medya için de öyle), çok da keskin olmadığını unutmamak gerekiyor. Anaakım ve alternatif medya da, sosyal medyayı etkin bir biçimde kullanıyor. Dolayısıyla, sosyal medya, anaakım ve alternatif medyalara ek olarak, bireysel, kişilerarası ve toplumsal medyaların da bulunduğu bir kanal. Ayrıca, medyanın sosyal medya dolayısıyla dönüşümü sözkonusu. İçerikler ona göre hazırlanıyor: Başlıklarda, tık almak için, genellikle, soru cümleleri, merak uyandıran ifadeler ve bağlamından koparılmış ilginçlikler (örneğin, başka bir ülkede olan ilginç bir olay, Türkiye’de olmuş gibi bir izlenim veren başlıklar) bulunuyor.

- Medya ve yeni medyadan farklı olarak, sosyal medyada yalnızca bilgi tüketilmiyor, aynı zamanda üretiliyor (bkz. ‘kullanıcı üretimi içerik’ kavra-

mı). Tüketim kadar üretimin de altında yatabilecek güdüler (duyuru, eğlence, zaman geçirme vb.) incelemek gerekiyor.

- Sosyal medya kullanımları, bu açıdan, ‘okuryazarlık’ kavramının dar kalıplarına sığamayacak bir olgu. Eleştirel medya okuryazarlığı yerine ‘medyanın eleştirel okuması’ denebilirdi; ancak bu, tüketimi kapsarken, üretimi kapsamamış oluyor. Sosyal medya kullanıcılarının farklı etkenlik düzeyleri söz konusu (eleştirel tüketim ve eleştirel üretim, farklı).

- Herkes medyayı eleştiriyor, hükümet ve yanlıları da öyle. RTÜK’e giden şikayetlerin büyük bir bölümü, ‘muhafazakar eleştirelilik’ ve/ya da ‘resmi eleştirelilik’ olarak adlandırdığım olguya (örnekler için bkz. Bınark ve Gencel Bek, 2010, s.104) bir mesafe koyulması gerektiğini gösteriyor.

Sonuç olarak, sosyal medyayla ilgili araştırmalarda geliştirilmek üzere (adında ‘yeni’ sözcüğü geçmeyecek) yeni modeller gerekiyor. Bunun için, ‘halkın iletişim hakkı’ kavramı (bkz. HYPERLINK “http://www.halkevleri.org.tr/bilim-arastirma/iletisim-hakki-atolyesi-sonuc-bildirgesi” http://www.halkevleri.org.tr/bilim-arastirma/iletisim-hakki-atolyesi-sonuc-bildirgesi), sosyal medya kullanımları için güncellenip geliştirilebilir.

Ada’dan İstanbul Manzaralı KÖFTEYE NE DERSİNİZ ?

G sanin
Sultanahmet Köftecisi®
Büyükada’da

*Kokteyllere gidilir
Evlere servisimiz vardır*

23 Nisan Cad. No: 8 Büyükada - İSTANBUL
Tel: (0216) 382 61 09 Fax: (0216) 382 55 60

AHMET TULGAR

Adam ve Kızları

Adam ve kızları ne yaşadığının bilincinde. Objektife değil dünyaya o bilinçle bakmışlar. Fotoğrafın çekilirken meselen neyse, objektifin yerine onu koyarsın. O geçer. Meselen ne kadar büyükse o kadar büyük bir şey geçer objektifin yerine. Onları dünya. Dünya, geçmiş yerine yani.

Ama ne kırgınlık ne şaşkınlık görürüz burada. Ne öfke ne sorgu. Hüznün kısmen. Öyle bakmışlar dünyaya yani, öyle çözdükleri bir meseleye işte,

öyle bildikleri, öyle sevdikleri.

Sadece ruhlar değil bedenler de temrinli hasrete. Herkes kendi meşrebince durmuş deklanşöre basılırken. Fotoğrafın çekilirken o anın hemen ertesinde yapacağın neyse, gelir oturur pozuna. Bir yerinden yerleşir bedeninin geometrisine. Ne kadar gülersen gül ya da ne denli katı, kaskatı olursan ol, yıkılacaksan birazdan, çökecekse o deklanşör anının hemen ardından, görünür o. Görünür bu da. Işık hı-

zında hareket edebilir duygular yani. Adam ve kızları da belli etmiş zaten.

Belli yapacakları. Belli olacaklar. Öncesini ve sonrasını bilmesek de adam ve kızlarının hikayesinin, anlardık fotoğraftan. Adam sağlam duracak. Sağlam duruyor belli. Sol elini yumruk yapıp sıkıyınca neyi sıkıyorsa, yumruğunu neye sıkıyorsa, bakışlarından o fıskırmış. Böyle bir dinamiği var pozunun. Hasreti bile sıkıyorsa olabilir yumruğunun içinde, hasrete bile sıkıyorsa olabilir o yumruğu. Ama yıkılmayacağı, çökmeyeceği besbelli. Bu fotoğrafa da bu yeter.

Adamın solundaki kız yerini biliyor, bulmuş. Bizim o kır saçlar, o fırça bıyık ve o geniş göğüsle bir devrimci ikonografisi gördüğümüz bedende, o sığınacağı yeri hemen seçmiş. Adamın omzu. Dünyaya bakarken en çok tercih ettiği yer. O omuz nerdeyse orada kalmaya kararlı. Birazdan gitmek zorunda değilmiş gibi, birazdan kalkmak zorunda, “sen git, sen çekil, ben iyiyim” der gibi bakıyor dünyaya.

Adamın sağındaki kız, bize göre

sol, hiç de niyetli değil dünyayı da bırakmaya, adamı da. “Kalk hadi, bak benim gitmem lazım” der gibi iğreti oturuyor. Velazquez’in tablolarındaki figürler gibi bu kız. Tuvalin, burada ise kadrajın, dışına taşan bir bir figür. Yaslanacağı bir omuz değil, girip yürüyeceği bir kol gerek ona belli. Adamın koluna girmiş, yürüyecek. Öyle hazır dünyaya. Öyle dünden hazır. Şimdi de işte dünündeki adamı alıp bugünden yarına, daha iyi bir yere gitmek istiyor onunla.

Adam ve kızları arasındaki dinamik o kadar güçlü ki, bu üçünün arkasındaki figüre bakmıyoruz bile. Ama bu dinamik onu bir kenara savurmadığına göre iyi biri olmalı. İyi olsun zaten. Adam ve kızlarının yanı başında hep iyiler olsun.

Fonu, mekanı ise görmüyoruz bile. Umrumuzda değil. Devlet umrumuzda değil. Dünyanın en esash ışığı insandır. Ona bakarız biz.

Bazen siyaset nasıl güzel görünür, nasıl güzel bir hikayesi olur. Adam ve kızları ne güzel.

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

3 Ay Yurtiçi 15 ₺ Yurtdışı 15 € ☐

6 Ay Yurtiçi 30 ₺ Yurtdışı 30 € ☐

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺ Yurtdışı 60 € ☐

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926

€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN:TR 880004600029036000201353

**Halkın Nabzi
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Spor Koordinatörü
Vahit KARAKAYA

Spor Servisi
Arjen BARIŞ

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

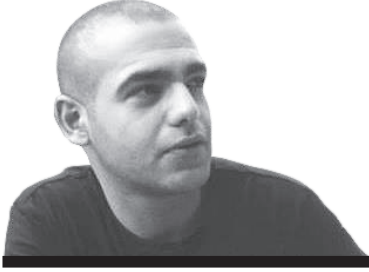
Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Zor Adam

MUSTAFA İŞİTMEZ

Utanarak söylüyorum ki, en sevdiğim yazarlardan biri olan Franz Kafka'yı ne zaman düşünsem, aklıma bu cümleden başka bir şey gelmiyor. Yıllardır beynime kazınmış şu “seğirtmek” sözcüğü ve anlamını bilmesem de tahmin edebiliyorum sadece. “Kamuran Şipal'in edebiyatımıza kattığı en önemli şey

Seğirtmek bir yana da bu seferki romanda ısrarla topraktan burcu burcu koku geldiğini yazmıştı. Seğirtmek kavramını anca hazmedebilmişken, burcu burcu kokuyu nasıl çözecektim. Hem sözlükten bakarak anlaşılabilir bir şey de yok ortada bu sefer. En fazla burcu:çilek gibi bir açıklama olsa anlayabilirdim. Kitabı-

mediğim bir teknikle vurmuş olduğu yumruğun (sanırım buna “amele yumruğu” deniyormuş, elinin iç tarafıyla yukarıdan aşağıya eğimli yumruk) etkisiyle toprağa yapışmam bir oldu. Burnumdan ince ince akan kan toprağa yayılırken, birdenbire daha önce hiç duymadığım bir kokuyu duymaya başladım. Beni burcu burcu kokuyla

çevirdiysem de artık iş işten geçmişti. Çaycının sesi gittikçe yaklaşmış, “abi, çay ister misin?” diye sorup duruyordu. Başlarda kendi üstüme alınmasam da, sağıma dönüp baktığımda, yaklaşık on kere bu soruyu bana yönelttiğini fark etmiştim. Çaycı, orta boylu çelimsiz bir adamdı. Dövecek olmasam da, çayı cecurca reddedebilmem için bu özelliklere sahip olması gerekirdi. Kibarca dönüp, “hayır, istemiyorum” desem de, adam ısrarından bir türlü vazgeçmiyordu. “Abi, neden istemiyorsun?” diye konuyu uzatmaya başladı. Sinirlenip kitabımı kapattım ve “bu sıcakta çay mı içilir?» dedim. Çaycı ısrarını sürdürüyordu. Sanki banasatacağı çaysayesinde vapura yakıt alınacak ve hareket edebilecektik. “Çay hararetini alır abi” dedi gülümseyerek. Bana bu kadar bilimsel bir veriyle yaklaşınca ne söyleyeceğimi şaşırarak iki-üç saniye duraksadım. Hemen ardından, “Çayınızın tadı çok kötü, ille de bir şey vereceksen salep ver bana” dedim sırf terslik olsun diye. “Bu havada salep içilmez, çay içmelisin. Belli ki senin başına güneş vurmuş” dedi bilgin bir tavırla. Sonunda kendimi tutamayarak “Sigarasız çay bir boka benzemiyor anlasana be adam!” diye haykırdım. Birdenbire ortalık inanılmaz bir sessizliğe büründü. Çaycı adam yaşadığı şokla, elinden tepsisini düşürdü ve koşarak içeri kaçtı. Söylediğim son cümle, vapurun duvarıyla kafam arasında belki de on kere yankılandı ve duydukça utancım arttı. Etrafıma şöyle bir göz attım, hiç kimseden çıt çıkmıyordu. Genç bir anne, ilkokula yeni başlamış oğlunun kulaklarını tıkamış bana nefretle bakıyordu. Altmışlı yaşlarda, eski İstanbul beyefendisi diye tabir edebileceğimiz takım elbiseli bir adam, “dünyanın çivisi çıkmış azizim” diye bağırarak kendini vapurdan denize attı.

Evime döndüğümde artık hem akıllı hem de Kamuran Şipal'e bir adım daha yakın bir insan olduğum için çok mutluydum.

nedir?” diye kime soracak olsanız, “Kafka” yanıtını alırsınız. Maalesef benim yanıtlım “seğirtmek” olacaktır. Hayranlıkla okunmuş o kadar kitaptan sonra akılda tek kalan şeyin seğirtmek fiili olması üzücü değil midir? Bu durumda çevirmenimiz, yazarın bir adım önüne geçmiş olmaz mı?

Aslında ben bu seğirtmek travmasını atlatalı uzunca bir zaman geçmişti ki geçenlerde bir arkadaşım bana Herman Hesse'nin Demian isimli romanını verdi. Kitabın kapağında “Çeviri: Kamuran Şipal” yazısını görünce bir anda ağızımdan “şimdi seğirttik işte” sözleri çıktı. Neyse her türlü yabancı kelimeye kendimi hazır tutarak romana başladım ve bitirdim de. Fakat henüz kitabın 5. sayfasındaydım ki, baş karakterimiz olan Sinclair seğirtmeye başlamıştı bile.

mı okurken birden ayağa fırladım ve “bugün Kamuran Şipal yaşantısı sürmeliyim, ancak bu şekilde burcu burcu bir koku duyabilirim” diyerek odama doğru seğirtmeye başladım.

Dışarıda bir aile, çimenliğin ortasında çarşaf germiş, kendini gizleyerek piknik yapıyordu. Kamuya açık bir alanda adeta kendi mahremini kurmuş, kimsenin yanaşmasını istemiyordu. Dayanamayarak yaklaştım ve çarşafın arkasına göz attım. Çay dolu bir termos ve başörtülü bir kadın gördüm. Tam o sırada beni fark eden evin bebi yerinden ayaklandı. Durumdan kendimi kurtarmak için filmlerden öğrendiğim bir numarayla; “Çok alımlı bir karınız var, çok şanslı bir adamsınız” dedim yalandan. Fakat bu adam filmlerdeki kocalara hiç benzemiyordu. Daha cümlemin bitmesine izin vermeden yüzüme daha önce hiç gör-

tanıştırdığı için adamın gözlerinin içine minnet dolu bir bakış attığım anda, hala akıllanmadığımı düşünerek beni akıllandırana kadar dövmeye devam ettim.

Yolumu kaybetmiş gibi kendimi İskelede buldum.

Havanın durumu nasıl olursa olsun, vapurun dış tarafında oturmak eski zamanlardan kalma bir alışkanlıktır benim için. Yine bir yaz günü, zar zor yetişip ter içinde kaldığım vapurda, dış tarafta yerimi aldım. Kitabımı çıkartıp hareket saatinin dolmasını ve rüzgar gelmesini beklemeye başladım. Henüz bir sayfa yazı okuyabilmişim ki kapı açıldı ve dikkatimi dağıtacak ses gelmeye başladı. “Çay isteyen var mı?” Birkaç kere bunu duyduktan sonra kafamı kaldırıp çaycıyla göz göze geldim. Hemen bakışlarımı başka yöne

Maltepe’de İki Çocuğun Acı Ölümü

İstanbul Maltepe’de, yağmur suları toplanmış gölete giren 2 çocuk, boğularak hayatını kaybetti. Çocuklardan birinin gölete düşmesi üzerine, diğeri de onu kurtarmak için gölete girdi ve her iki çocuk da boğuldu. Olay şöyle gelişti: Yaşları 11 ile 12 arasında değişen 5 çocuk, Büyükbakkalköy’de bulunan Marmara Eğitim Köyü arazi-

sindeki ormanlık alana gezmeye gitti. Yağmur sularından oluşmuş göletin çevresinde oynayan çocuklardan Ozan Yıldırım, suya düştü. İbrahim Gümüşkır da onu kurtarmak için gölete girdi. Her iki çocuk boğularak can verdi.

Diğer çocukların bildirmesi üzerine olay yerine itfaiye, sağlık ve dalgıç ekipleri gönderildi. Polis de çevre gü-

venliği olarak çalışmalara destek verdi. Polisin yaptığı aramalar sonucunda 2 çocuğun cesedi bulundu.

İbrahim Gümüşgöz’ün amcası Şerafettin Güler, çocukların boğulduğu gölet çevresinde koruma olmadığını iddia ederek ihmal olduğunu savundu. Güler şöyle konuştu: “Bizim edindiğimiz bilgilere göre ayağı kayıp da suya düşen olmamış. Ozan serinlemek için

suya girmiş ve batıp çıkmaya başlayınca da İbrahim de arkadaşını kurtarmak istemiş. Tabi ikisi de kurtulamamış. O bölgede hiçbir koruma ya da güvenlik yok, olsaydı bu çocuklar şimdi yaşıyor olacaktı.”

İki çocuğun cenazesi Çarşamba günü gözyaşları arasında toprağa verildi.

HDP Seçimi Değerlendirdi

HDP Eş Genel Başkanları Sebahat Tuncel ile Ertuğrul Kürkçü, seçim sonrasında Türkiye’nin siyasal durumu, Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve HDP’nin politikaları konularında değerlendirmelerde bulundu.

“TATAVA YAPMA BAS GEÇ” SÖZÜ

Galatasaray Cezayir Toplantı Salonu’nda düzenlenen toplantıda ilk olarak söz alan Ertuğrul Kürkçü, yerel seçim sonrası sandıkların kapatılmasının ardından 6 günlük bir sürenin geçtiğini, bu süreç içerisinde Yüksek Seçim Kurulu’nun resmi sonuçları açıklayamadığını ve AK Parti’nin BDP’nin hakkına el koyduğunu söyledi.

30 Mart seçimlerinden partilerin başarı ile çıktığını ifade eden Kürkçü, “2014 yerel seçimlerinde HDP 879 bin 252 oyla seçmenlerinin 1.96’sını BDP 2 milyon 68 bin 22 oyla yüzde 4.61’inin toplamda da 2 milyon 947 bin 274 oyla seçmenlerin yüzde 6,57’sinin desteğini kazandı. ‘Tatava yapma bas geç’ çağrısının potansiyel

seçmenimizin hatısı sayılır bir bölümünün etkilediğine bir işaret sayılabilir. CHP , MHP , cemaat koalisyonunun son tahlilde sadece MHP’ye kazandırdığı, Kemal Kılıçdaroğlu’nun da iktidara yaklaşma taktiğinin bütünüyle fos çıktığı seçim sonuçlarının da gösterdiği bir gerçek” dedi. AK Parti’nin yerel seçimlerde güç kaybettiğini de belirten Kürkçü, “Kar-

şıtlarının dağınıklığı ve siyasi körlüğü nedeniyle siyasi üstünlüğü başararak çıkmış olsa da elinde toplumu yönetmek için kaba güçten başka hiçbir şey yok” diye konuştu.

“ AKP İKTİDARI ADIM ATMADI”

Kürkçü’nün ardından söz alan Sebahat Tuncel ise, seçim sonuçlarının yeni bir alternatife ihtiyaç olduğunu gösterdiğini kaydederek, “Türkiye halkı 2 kutuplaşma dışında yeni bir seçenek aramaktadır. HDP’nin başarılı olup olmadığına cevabı bundan sonra vereceğiz. Hem iktidar hem muhale-

dar hiçbir adım atmadı. Cumhurbaşkanlığı seçimine kadar oyalamaları büyük bir kayıp olur” dedi.

“YOLSUZLUK VE RÜŞVET SANDIKTA AKLANMAMIŞTIR”

HDP olarak Kürt sorununun çözümü olmazsa olmaz bir durum olduğunu belirten Tuncel, “Bu yüzden Çözüm ve Müzakereden Sorumlu Eş Başkan tesis ettik. Hem İmralı’da sayın Öcalan ile yapılan görüşmelere dahil olmak açısından hem de Türkiye’de Kürt sorunun çözümü konusunda böyle bir sorumluluğumuz var. 17 Aralıkla ortaya çıkan yolsuzluk ve rüşvet durumu sandıkla aklanmamıştır. AKP iktidarının halka hesap vermesi gerekiyor. Türkiye’de yaratılan kutuplaşmanın aslında bir şekilde insanları tercih yapmak zorunda bıraktı, cemaat komplosu gibi bir algıyla insanları tercih yapmak durumunda bıraktı ama AKP’ye oy verenlerin de Türkiye’deki bu yolsuzluk ve rüşvet düzeninden yana olmadıklarının altını çizmek istiyoruz” şeklinde konuştu.

fet partisi şimdiden Cumhurbaşkanlığı seçimini gündemine aldılar. Ama hala Türkiye’nin çözülmemiş sorunları var. Bunlardan birisi çözülmemiş Kürt sorunu. AKP iktidarı bugüne ka-

ÖNDER BİROL BIYIK

Yerel Seçimler HDP'ye Ne Anlatıyor?

“sokak ve eylem siyaseti” toplumsal kutuplaşmayı körükleyen muktedirlere yarıyor. Eylem siyaseti ne zaman kullanılmalı, nerede başlamalı nerede durmalı, bunun iyi muhasebe edilmesi gerekiyor. Bence bir siyasi parti açısından öncelik örgütlenmedir. Eyleminiz sizi büyütüyorsa, orada bir sorun var demektir.

Topluma sürekli önermelerde bulunmak, gelecek güzel günler vaat etmek artık siyaset olmaktan çıktı. Toplum görmek, yaşamak, tanımak istiyor. Hep başkalarını eleştirerek siyaset yapmayı, eleştiri üzerinden kimlik kurmayı benimsemiyor. HDP artık kendini anlatmakla yetinmemeli, seçim bildirgelerinde sunduğu halk meclisleri, kadın meclisleri, gençlik meclisleri toplum merkezleri gibi kurumları bugünden yaratarak, aktif hale getirip hayatın içinden örgütlenmeli ve farkını praksisle ortaya koymalı.

Türkiye bir buçuk yıl daha seçim atmosferinde kalacak. Yerel seçim birikimlerini hızla organize ederek genel seçim çalışmalarına bugünden başlaması, kapı kapı dolaşması lazım HDP'nin. Halk sadece seçimlere üç gün kala kapısına gelen partiye güven duymuyor. Onu her zaman yanında görmek, onu kendisinden bir parça olarak hissetmek istiyor. AKP yeni yetme zenginler partisi olmasına rağmen bunu başardığı için yoksullardan destek görüyor.

Seçimlerde HDP'nin en büyük kazanımı, seçim rüzgârı ile hemen bütün il ve ilçelerde teşkilatlanmasını kurması oldu. Bu küçümsenecek bir başarı değil. Normal şartlarda böylesine yaygın bir örgütlenme ağı yaratmak yıllar alır. Şimdi bu temelin üzerine çıkma zamanı... Türkiye gibi savaş sürecinin kamplaşmalarını aşamamış, demokrasi kültürü gelişmemiş toplumlarda barış ve demokrasiyi inşa etmek meşakkatli ve zaman isteyen bir iştir. Anlık kabarışların ardından gelen kalıcı hayal kırıklıklarına yüz vermemeli.

Boşuna değil sanırım, “Bu daha başlangıç...” önsözü...

Derin toplumsal yarılmalar ortasında, daha uzun süre tartışılacak bir seçim sürecinden çıktı Türkiye. Bu köşeden daha önce de yazmıştık, 30 Mart yerel seçimleri, her parti açısından hayati önem taşıyordu. Her siyasi mücadelenin büyük muhasebeleri olur. Halkların Demokratik Partisi (HDP) de bu muhasebeyi yapacak elbet.

HDP “Şehir Senin!” sloganıyla çıktı yola... “Kentimizi de kendimizi de biz yöneteceğiz!” dedi. Bütün kimliklerin özgürce yaşayabileceği demokratik bir sistem önerdi. Kadın haklarını, doğa hakkını, şehir hakkını projesinin merkezine yerleştirdi. Türkiye'nin barışını yerellerden inşa ederek toplumsallaştırmaya gayret etti. Mega projelere, rant belediyeçiliğine karşı çıktı.

Radikal ve özgürlükçü bir demokrasi projesi bu... Tam da Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu program... Ancak bir

projenin doğruluğu ile onun toplumsal karşılığını bulması farklı şeyler. Söz ve hayat arasında farktır bu.

30 Mart seçimleri aslında kutuplar arası bir “savaş”tı. Tahterevallinin bir ucunda “Cumhuriyet tarihi boyunca ilk kez iktidara geldik. Şimdi uluslar arası komplo ile bizi düşürmek istiyorlar” diyen muhafazakâr kitle, diğer uçta “AKP gitsin de nasıl giderse gitsin” diyen modernist, laik, ulusalcı bir ittifak vardı. Kutuplaşma her zaman büyük olanın etrafında kenetlenmeye yol açar. HDP bu tablo içinde özgürlükçü programı ile ‘üçüncü alan’ olarak kendini konumlandırdı. Ancak toplumda ses verecek bir sinerjiyi şimdilik yaratamadı.

Sahada şunu gördük ki, HDP, programını yansıtan bir demokratik kültür ve dil geliştirme konusunda sıkıntılar yaşıyor. Solun yenilgi süreçlerinde şekillenen ölgün ruh hali, savunma-

cı ve eleştirel dili aşılamadı. Her bileşen meşrebince anlatmaya çalıştı HDP'yi... Oysa HDP bunların hepsini aşan, topluma farklı şeyler söyleyen bir demokratik proje.

Bugüne kadar belli bir refah düzeyini yakalamış, daha ileri bir demokrasi isteyen orta sınıflardan ve hizmet sektöründen destek buldu HDP. Oysa bir emek partisi olarak HDP'nin hayat bulacağı katmanlar orta sınıflar değil, varoşlar ve yoksullardır. Bunu es geçmemek lazım. HDP artık benim “Taksim siyaseti” dediğim bu orta sınıf siyasetini aşarak varoşlarda kök salmalı.

Gezi sürecinden sonra şunu gördük ki, sizin sokağa çıkmanız, yüksek sesle haykırmanız büyüdüğünüz anlamına gelmiyor. Aksine dozu ve hedefleri iyi belirlenmezse, bizim gibi anti demokratik ve otoriter ülkelerde

VİYANA'DAN

ERDAL BOYOĞLU

Öğrenemedik Gitti ! (2)

Kimbilir kaç kez bu sorundan dolayı toplantıları düzenleyenler ikaz edilmiştir, ama kim kime dum duma devam ediyor hala. İşin garibi, lafa geldiğinde herkes bu dertten muzdarip! ya pratikte. öyle mi?

Bu yazının amacı yanıltılan insan çalışmaları, yanıltılan kültür çalışmaları, yanıltılan dinleyici potansiyeli ve yanıltılan sanatçıya saygıdan dolayıdır. Bu bir tepki yazısıdır.

Dernek içinde; okuruyla, dinleyicisiyle, faliyete katılanıyla, üyesiyle tafartarıyla erdemliliğe sahip çıkma kültürünün, günün birini beklemeden tavır almak ve artık yeter demesini görmek istememdir.

Avusturya, dünyanın önemli kültür şehirlerinden biridir. Viyana'nın her sokağı bir kültür evidir. kafeteryaların da, lokallerinde, tiyatrosunda, müzik evlerinde vb yerlerde insana dair aklımıza ne geliyorsa, seviyenin ve saygının atmosferini görebilirsiniz. Dinletiyeye, tiyatroya, müziğe, şiire bir değer vardır. Buralara gelen her insan bu bilinçle geliyor. İlgiyle geziyor, görüyor ve alacağını alarak dönüyor. Hiç bir Avusturyalı çocuğuyla tiyatroya

gelmez. (konsere ve dinletiyeye de gelmez. Hadi diyelim geldi, geldiği yerde mutlaka çocuk bakıcıları ve odaları vardır.)

Ya bizimkiler!

Kültür Sanat Günleri, Edebiyat Akşamları ve Şiir Dinletileri.

Bizimkilerin kültür faaliyetlerini bilmeyen varmı? Derneklere ne amaçla geldiklerini bilmeyen varmı?

Bizimkiler başkalarına gelince Kral çıplak demiyorlar diye onları eleştirirler ama kendileri ise dernek te tıkanan ilişkilere sessiz kalıyorlar. Elimizden gelen budur demeyi daha uygun buluyorlar.

Dinleti ne oldu biliyormusunuz. Dinleti sonrası tanıdığım kadın yanıma geldi, sen 'benim yeğenime nasıl dışarı çıksın diyebilirsin, yeğenimi kimse dışarı gönderemez, dağıtırım burayı deyince, ne diyeyim, yazıklar olsun hemde çok yazıklar olsun.

Bazen, böyle gelmiş böyle gider diyen bir nesilden geldiğimizi unutuyorum. Güzellikleri kendimize layık görmeyen mazoşist bir kişiliği içselleştirdiğimizi unutuyorum. Artık gariptemiyoruz. Derneğe, (Dinletiyeye)

gelenin rahatsız olmasını hiç önemsemeyen, zevkini yada isteğini kendi bencil kişiliğine göre algılayan bir mantığın gerici tutum sergilemesiyle karşı karşıya kaldık, kalıyoruz. Malasef derneklerimizde bu furya devam ediyor. Hiç bir toplantıya, tiyatroya, müzik ve şiir dinletisine çoluk çocuk getirmeden rahat etmeyen bir toplum olduk vesselam. sevgiyi saygıyı bile çıkara dayalı bir yaşama getirdik ya, artık sırtımız yere gelmez!

Bektaşiyi camide basmışlar da.” Ulan bu ne kepaşelik!” deyince, “ Yersizlik aham, yersizlik” demiş ya, o hesap, nerde o Viyana kahveleri, nerde o çalınan, müzik evleri, nerde o tartışılan dernek yerleri, nerde o opera müzikalleri, nerde o kütüphaneler.

Şimdi bizimkilere sorsanız varsa yoksa dernekler, peki derneklerin üretikleri ne var diye sorsak, derneğe gelenler ne kadar bir şeylerin farkında oluyor, ne kadar merak ediyor. Ne kadar öğreniyor, ne kadar olumsuzlukları sorguluyor. Oysa derneklerde herkes ağız ağıza, kafa kafaya verip konuşmak varken, aynı müzik nakaratı gibi, gelişmeden yoksun bol bol tekrarlayıp durdukları bayatlamış keli-

meleri, taze ekmek gibi satmaya çalışıp duruyorlar.

Burada duruyorum ve artık sesli düşünüyorum, Derneklerde muhabetin de, dinletinin de, toplantının da tadı yok.

Yani kendi hayatımızın, ideallerimizin, içinde bulunduğumuz durumun yetersizliklerinin algılanmasında ayak diretenlerle karşı karşıyayız.

Politik insan ilişkileri, demokrasi kültürü, insan hakları, kültür tartışmaları, kültür anlayışı anlamında kullandığımız argümanlardan kurtulamamış tezathlarımızı, yanlışlarımızı devam ediyoruz. ve hala kitle iletişim alanlarında yansıtıyoruz.. Ve hala kendimizle uğraşmaya devam ediyoruz. Kendi dernek çalışmalarımızın başarısızlığını, yetersizliklerimizi kabullenerek başkalarına atmaya devam ediyoruz.

Her ne kadar da Avrupa da yaşasakta, ilerleme görece olarak görünse de gerçekte kaplumbağa hızını aşamadığımız ortadadır. Avrupa da yaşasakta “Nereden Hicbiryere” olarak ilerleme görece olarak karşımızda.

Gönül istiyor ki derneklerimiz, kolektif olarak kullandığımız yerlerde gelişim ve dönüşüm yaşatabilse, gönül istiyor ki gelen çocuklarımızın derslerine yardımcı olabilecek olanaklar yaratılabilse, gönül istiyor ki çocukların sorunlarını anne- babalar, ablalar-abiler anlayabilse, onları eğitecek olan derneklerimiz yeteri kadar ilgilense, destek verse, kolletif bilincin değerleriyle birbirimizi anlayabilsek, pedagojik, sosyolojik, psikolojik olarak uzman dostlarımızla elele vererek bu sürece müdahale edebilsek, Dinlemeyi, öğrenmeyi, gelişmeyi, dönüşmeyi ilk önce bulunduğumuz alanda, yanyana omuz omuza olduğumuz insanlarla başlatabilsek. Demokrasi dediğimiz şeyi önce kendimiz de isteyebilsek, Demokrasi kültürümüzü, insan sevgimizi ve saygımızı geliştirebilsek diye nice nice güzel demokratik bir ortamda, demokrasi bilincinin merak edilmesi dileklerimizle.

Ali Kılıç Göreve Başladı

Maltepe'nin yeni belediye başkanı Ali Kılıç, mazbatasını aldıktan sonra belediye binasında yapılan bir törenden sonra görevi devraldı. Çok sayıda partili ve Maltepelinin hazır bulunduğu meclis salonundaki toplantıda konuşan Ali Kılıç, kendisinin bütün Maltepelilere eşit davranacağını akrabalık, hemşerilik, partililik gibi bağlar üzerinden kendisine kimsenin gelmemesini söyledi.

Cumhuriyet Halk Partili olduğunu ama belediye başkanı olarak kendisine oy vermeyenlere de hizmet edeceğini vurgulayan Maltepe Belediye Başkanı, dosya takibine de izin vermeyeceğini belirtti.

Ali Kılıç, henüz beraber çalışacağı başkan yardımcısı ve danışmanlarını belirlemediğini, kendisine bu çalışmalar için beş gün izin verilmesini söyledi.

Kılıç'ın konuşması sık sık alkışlarla kesildi.

Adaların Yeni Belediye Başkanı Atilla Aytaç Göreve Başladı

“Adalar’da doğrudan demokrasiyi tesis etmeye çalışacağım.”

Adalar Belediye Başkanı Atilla Aytaç, bugün görevi Dr. Mustafa Farsakoğlu’ndan devraldı.

Adalar Belediye Başkanı Atilla Aytaç, Belediye binasına gelişte Adalar Eski Belediye Başkanı Dr. Mustafa Farsakoğlu ve çalışma arkadaşları ta-

rafından karşılandı. Farsakoğlu, Belediye Başkanı Atilla Aytaç’a “hoş geldiniz” diyerek, yeni görevinde başarılar diledi: “Bugün Ada’da ikinci bayramı yaşıyoruz. 2009’da başlayan dönüşüm ve devrim devam ediyor. Kazanan çağdaşlık ve demokrasi olmuştur. Büyük bir huzur ve coşkuyla görevi devrediyorum. 30 Mart seçimlerinde Adalılar,

lirterek, Adalar’da doğrudan demokrasiyi tesis etmeye çalışacağına vurgu yaptı.

“Değerli Adalılar, 2014 yerel seçimlerinde Adalar Belediye başkanı olarak CHP’den seçildim. CHP’liliğimi hiçbir zaman unutmayacağım. Ancak sosyal demokrat belediyciliğin gereği olarak tüm Adalıların hizmetinde olacağım.

Bundan sonra, daha önce görev almış tüm belediye başkanlarının görüşlerini dinleyerek hizmet üreteceğim. Onlar bizim dostlarımızdır, hep öyle kalacaklar.

16 bin nüfuslu Adalar’da doğrudan demokrasiyi tesis etmeye çalışacağım.

“

“Ortak paydamız Adalılıktır”

“STK’ları, Adalar’ın tüm halkının derneklerde örgütlenmesi için teşvik edeceğim. Adalar’a hizmet için örgütlü olmamız gerekiyor. Ortak paydamız Adalılıktır. Adalı olmak ayrıcalıktır. Bunu unutmadan hizmeti hep birlikte gerçekleştireceğiz. Önümüzdeki sıcak günlerde desteğinizi bekliyorum.”

Belediye Başkanı Aytaç, çalışma arkadaşlarına da şu mesajı verdi:

“Hiçbir belediye personeli benim için öteki değildir. Bugünden itibaren beyaz sayfa açıyoruz. Herkes buranın asli unsurudur. Biz gelip geçiciyiz. İktidarlar gelip geçer, bürokrasi kalır.”

2009’da başlayan devrimi yükselteceğiz diye karar verdiler. En büyük teşekkürü Adalılara yapıyoruz. Bundan sonra hizmet ve kuvvetlenme zamanıdır. Yeni Belediye Başkanımız değerle Atilla Aytaç’ı yürekten kutluyor, üstün başarılar diliyorum.”

Belediye Başkanı Atilla Aytaç, Adalı olmanın bir ayrıcalık olduğunu be-

Selami Başkan görevi Aykurt Nuhoglu'na devretti

DEN YARARLANMAYA DEVAM EDECEĞİZ”

Kadıköy Belediyesi'nin yeni başkanı Aykurt Nuhoglu ise Öztürk'e, partililere ve ona güvenen tüm Kadıköylülere teşekkür ederek başladığı konuşmasında şunları söyledi: “Selami Başkan ile uzun yıllardır tanışıklığımız, partiden dolayı arkadaşlığımız var. Bize hep ağabeylik yaptı. Seçim sürecinde oyların artışında katkısı büyük oldu. Bundan sonraki süreçte de her zaman eski başkanların tecrübelerinden yararlanmaya devam edeceğiz.”

Daha sonra her seçimden sonra Selami Öztürk'ün CHP Gençlik Kolları'ndan bir gence rozet takma geleneği yerine getirildi. Öztürk son kez CHP'li bir gence parti rozeti taktı.

Törenin ardından hep birlikte Başkanlık makamına geçildi ve Öztürk koltuğunu Nuhoglu'na devretti.

Törene Kadıköy'ün eski Belediye Başkanı Cengiz Özyalçın, CHP milletvekili Kadir Gökmen Ögüt, CHP Kadıköy İlçe Başkanı Necati Ekşi'nin de aralarında olduğu çok sayıda kişi katıldı.

Yerel seçimler sonucu Kadıköy'de yüzde 73 gibi yüksek bir oranla CHP'den Belediye Başkanı seçilen Aykurt Nuhoglu, mazbatasını alarak yeni görevine başladı. 20 yıldır hizmet verdiği Kadıköy'e başkanlık görevini Nuhoglu'na devreden Selami Öztürk, “Kadıköy'ü İstanbul'un en yaşanılır kenti yapan” herkese teşekkür etti.

Cumhuriyet Halk Partisi'nden Kadıköy'e yeni Belediye Başkanı olarak aday gösterilen Aykurt Nuhoglu, ilçe de yaşayan seçmenlerin yüzde 73'ünün oyunu alarak seçimi kazandı. Yeni başkan Nuhoglu, 3 Nisan Perşembe günü İlçe Seçim Kurulu'ndan mazbatasını alarak görevine başlamak üzere Kadıköy Belediyesi'ne geldi.

Kadıköy'e 10 yıl Belediye Başkan Yardımcılığı, 20 yıl da Belediye Başkanı olarak hizmet etmiş olan Selami Öztürk, Belediye Başkanlık Binası önünde yapılan bir törenle görevi Aykurt Nuhoglu'na devretti.

Kadıköylülerin, CHP'lilerin ve Belediye çalışanlarının katıldığı törende Başkan Öztürk duygusal bir konuşma yaptı. “Mutluluğun doruk noktasında olduğunu” belirten Öztürk; “CHP'nin

yerel seçimlerde Kadıköy'de aldığı sonuç bizi çok mutlu etmiştir” dedi.

“BU IŞIK HIÇ SÖNMEYECEK”

Selami Öztürk, törende de bulunan Kadıköy Belediyesi'nin eski başkanı Cengiz Özyalçın'ın bir sözünü hatırlatarak şunları söyledi: “Cengiz Başkan, yerel seçimlerde fazla aday olunca “Bir koltuk var ama çok aday var” dediğimizde “Önemli olan bu ışığın sönmemesi” demişti. Evet, bugüne kadar bu ışık benimle yandı, bundan sonra da Aykurt Başkanla yanacak ama bu ışık hiç sönmeyecek.”

“30 yıl boyunca bu bayrağı dalgalandıran tüm partililere” teşekkür eden Öztürk, “Bu göreve başlarken en büyük şansım Cengiz Özyalçın'la çalışmak oldu. O ilk 5 yıl bana çok şey öğretti. Değerli başkanıma huzurunuzda çok teşekkür ediyorum” dedi.

MESAI ARKADAŞLARINA ÖZEL TEŞEKKÜR

Bu zorlu görevi yürütürken işini özenle yapan Başkan vekillerine, tüm birim müdürlerine, “Kadıköy'ü İstanbul'un en yaşanılır kenti” yapan tüm çalışanlara müteşekkir olduğunu be-

lirten Selami Öztürk, Belediye'de çalışırken yaşamını yitiren mesai arkadaşlarını da andı.

Öztürk “Bugüne kadar benim kahırımı çeken tüm çalışma arkadaşlarıma ve başta eşim Sevgi ile çocuklarıma yanımda oldukları için teşekkür ediyorum” diye konuştu.

“TERTEMİZ BİR BELEDİYE DEVREDİYORUZ”

“Biz Türkiye'nin her yerine proje ihraç eden bir belediyeyiz” diyen Öztürk şöyle devam etti: “Aykurt arkadaşımıza kurumsallaşmış, Türkiye'de örnek projelere imza atmış bir belediye bırakıyorum. Eminim kendisi bu başarıyı daha da arttıracak. Kadıköy Belediyesini SGK, Maliye ve iş yaptığımız firmalar dâhil hiçbir kuruma borcu olmadan teslim ediyorum. Aykurt Başkan çok şanslı, tertemiz pırıl pırıl bir belediye devralıyor”

Selami Öztürk, “Aykurt Nuhoglu'na başarılar diliyorum, ihtiyaç olduğu her zaman partimin ve Kadıköylülerin hizmetindeyim.” diyerek alkışlar arasında konuşmasını bitirdi.

NUHOĞLU: “TECRÜBELERİN-

KADIKÖYLÜ BAĞRINA BASTI

Kadıköy Belediye Başkanı Aykurt Nuhoglu, 3 Nisan Perşembe günü Kadıköy Rıhtım'daki Atatürk Anıtı'na saat 11.00'da düzenlenen törenle çelenk bıraktı. Tören, Saygı duruşu ve İstiklal Marşı ile başladı. Büyük sevgi seliyle karşılanan Kadıköy Belediyesi'nin yeni Belediye Başkanı Aykurt Nuhoglu Rıhtım meydanında kendisini bekleyenlere aynı sevgiyi gösterdi ve alanda sıkılmadık el, selamlaşmadık kimse bırakmadı. Törenin ardından ilk açıklamasını Gazete Kadıköy'e yapan Başkan Nuhoglu, “Kadıköy'deki tüm seçmenlerimize, Kadıköy'de yaşayan herkese teşekkür ediyoruz. Büyük bir özveriyle çalıştılar. Tüm bu başarının temelinde Kadıköy yatıyor. Başarı Kadıköy'dür, Türkiye'dir, onun için mücadeleye devam edeceğiz, hata, eksik, yanlış yaptığımız yerlerde tekrar düzelteceğiz, tekrar analiz edeceğiz. Daha çok çalışacağız” dedi.

Başkan Nuhoglu, “Kadıköy'de ilk işiniz ne olacak sorusuna?” ise “Sokaktan başladık, sokaktan devam edeceğiz” diye konuştu.

Karakaş ve Tulgar'dan TV programı

Gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni İshak Karakaş ve editörü Ahmet Tulgar'ın sunacakları yeni bir televizyon programının hazırlıkları tamamlandı. Karakaş ve Tulgar'ın farklı görüşlerden üç konuya sorular yöneltip güncel bir meseleyi bütün yönleri ile tartışacakları programın adı 'Nabız' olacak. Stüdyodaki ilk çekimin sunuşunda programın temel prensiplerinin insan hakları, özgürlük ve demokrasi olacağını söylendi. İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar'la Nabız'ın hangi kanalda yayımlanacağı gelecek haftaki sayımızda açıklanacak.

Kentsel Dönüşüm Mağduru

Kentsel dönüşüm nedeniyle Ataşehir'de kirada oturduğu evi yıkılacak olan 74 yaşındaki Gülseren Başboğa, kendisine kalacak bir yer bulmaları için yetkililerden yardım istedi. Solunum cihazıyla yaşamak zorunda olan ve kendi başına hiçbir işini yapamayan yaşlı kadın, 10 güne kadar kalacak bir yer bulamazsa intihar edeceğini söyledi.

SOLUNUM CİHAZINA BAĞLI

Yüzde 90 engelli olan ve solunum cihazına bağlı olarak yaşamını sürdüren Başboğa, "Ev tutacak durumum yok. Huzurevlerinde ise sıra var. 14 Nisan'a kadar evi boşaltmam lazım. Yetkililerden yardım istiyorum. Eğer bir yer bulamazsam yemin ediyorum intihar edeceğim" dedi.

KOMŞULARI YARDIM EDİYOR

Yüzde 90 engelli olan Başboğa, kendisine komşularının yardım ettiğini belirterek, "Özel bir huzurevine gidecek param yok" dedi.

Maltepe'de erkenci yurttaşlara kahvaltı

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, seçim öncesi söz verdiği gibi belediyenin kapılarını halka açtı. Sabah altı buçukta Maltepeliler vatandaşlarla belediye binasında buluşan Başkan Kılıç, vatandaşlarla birlikte önce kahvaltı yaptı, sonra tek tek talepleri dinledi.

“Maltepe’yi hep birlikte yöneteceğiz”

Mazbatayı aldığı günden beri kendisine ulaşmak isteyen herkesle görüşebilmek için sabah saatlerinde Halkla Buluşma toplantısı düzenlediğini ifade eden Başkan Ali Kılıç, Maltepe’de gittiği her yerde söylediği her üç ayda bir tüm mahalleleri gezeceği sözünü yineledi. Başkan Kılıç, on sekiz mahallede vatandaşla yüzleşeceklerini, bütün Maltepe’yi kucaklayan ve eşit hizmet götüren bir anlayışla sosyal belediyeciliğin en iyi örneklerini vereceklerini söyledi.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, “Amacımız belediyenin kapılarını sonuna kadar halka açmak. Amaç, insan odaklı hizmet etmekse, vatandaş başkanın kapısının; zabitanın, memurun masasının önünde saatlerce bekletmek değilse; o zaman mutlaka bir çözüm önerisi vardır. Her şeyi çok iyi biliyoruz, iddiasında değiliz; Maltepe’yi halk ile birlikte yöneteceğiz.” diye konuştu.

“Dayatan değil, danışan belediye”

Maltepeliler vatandaşların belediyeye çok rahat bir şekilde ulaşabilmesi ve taleplerinin yerine getirilmesi için tüm ekibiyle birlikte hız kesmeden çalışacaklarının altını çizen Belediye Başkanı Kılıç, “Belediye herkesin hizmetinde olan bir kurumdur; başta ben belediye başkanı olmak üzere tüm çalışanlarımızla birlikte hepimiz bu toplumun hizmetkarıyız. Ayakları yerden kesilen bürokratlar istemiyorum. Dayatan değil, danışan belediye olacağız.” diye konuştu.

İstanbul’da mazbatasını ilk alan ve belediye meclisini ilk toplayan belediye başkanı olarak zamanlama konusunda hassasiyetini en başta ortaya koyan Başkan Ali Kılıç, Maltepe’deki sorunları çözmek için zamanla yarışacaklarını ifade etti. Başkan, Halkla Buluşma’nın düzenli olarak yapılacağını, görüş ve önerileri de alarak daha hızlı çözüm üretmek için çalışacaklarını belirtti.

Vatandaşlar memnun ayrıldı

İlki düzenlenen Halkla Buluşma Toplantısı’nda kahvaltı sonrası konuşma yapan Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, mikrofonu söz almak isteyen vatandaşlara bıraktı. Kendisiyle bire bir görüşmek isteyen Maltepelileri tek tek dinleyen Belediye Başkanı Kılıç, istek ve öneride bulunmak isteyen vatandaşlar için iki personeli görevlendirdi.

Maltepe Belediyesi meclis üyeleri ve belediye çalışanlarının da hazır bulunduğu kahvaltılı toplantıdan son derece memnun kaldıklarını ifade eden vatandaşlar, Başkan Ali Kılıç’a güvendiklerini ifade ettiler.

Seçimler, devlet partileri ve BDP

İSHAK KARAKAŞ

30 Mart yerel seçimlerinde oy verme işlemi aynı gün içinde bitse de seçim bir türlü tamamlanamadı. Seçim gününden sonraki bir hafta boyunca birçok il ve ilçede oylar yeniden sayıldı, hâlâ sayılan yerler var, bazı yerlerde bir bazı yerlerde ise birkaç kez başkanlık geceden sabaha değişti, itirazlar yapıldı, bazıları hâlâ ilçe, il seçim kurullarında görüşülüyor, sonuç bekleniyor. Cumhuriyet tarihinde herhalde en fazla şaibe karışmış seçimlerden biri oldu bu, belki de en şaibeli.

Seçim, bir demokraside her şey değildir elbet. Oy, demokrasilerde siyasi katılımın sadece bir kısmıdır. Ama adil seçim olmadan da demokrasi olmaz. Türkiye’deki problemli demokrasi geleneği ve serbest seçim kurumu bir kez daha ağır bir yara almıştır. Ancak yine bu seçim ortamında belki de insanların oylarına sahip çıkması ve bu yolda oluşturdukları dayanışma nedeniyle umutlanabiliriz.

Bütün bu seçim sonrası manzarası bir kez daha ortaya şunu koydu ki, Türkiye’deki farklı siyasal görüşler birbirleriyle, Kürt siyaseti ise devletle mücadele ediyor. Ülkenin başka yerlerinde birbirleriyle kıyasıya rekabet ve mücadele içinde olan, ülkedeki kutuplaşmanın taraflarını oluşturan parti ve topluluklar, Kürdistan’da ve Kürtler’in kazanımlarının olduğu başka il ve ilçelerde topyekûn devleti oluşturuyor ve ‘devletin âli menfaatleri’ için Kürtler’in oy ve kazanımlarını gasp etmek için her yöntemi deniyorlar.

Barış ve Demokrasi Partisi bu seçimlere ‘Özyönetimle Özgür Kimliğe’ şiarı ve demokratik özerklik hedefi ile katıldı ve bu yolda yine büyük bir mesafe aldı. Ama devlet-hükümet ve devlet partileri bu kazanımı engellemek ve gücünü ve etkisini zayıflatmak için ellerinden geleni yapıyorlar. BDP’nin yaptığı itirazlar reddedilirken, diğer partilerininki hemen işleme alınıyor. Özellikle AKP belli yerlere ilişkin olarak aldığı stratejik kararları partilerin aldıkları oy oranına bakmaksızın uygulamaya çalışıyor. Ceylanpınar bu stratejik öneme haiz yerlerden biri. Gerek Rojava’daki otonomi gerekse AKP’nin Suriye’deki çetelerle işbirliği AKP için Ceylanpınar’ın önemini artırdı. Hükümet burada bir El Nusra işbirlikçisini başkanlık koltuğuna oturttu ve Kürtler buna direnmiyor.

Ağrı da hükümetin aldığı kararı uyguladığı yerlerden biri. Oylar 15 kez sayıldı. Yırtık oy torbalarına, kayıp oylara rağmen BDP’nin Ağrı’yı aldığı ortada ama bu kentte seçim iptal oldu ve 1 Haziran’da yinelenecek.

Evet, devlet bir kez daha Kürdistan’da özel seçim stratejisi uyguladı. Ama bu çabalar da Kürtler’in özerklik ve onurlu barış yürüyüşünü durduramayacaktır.muyuz zaten?

Adil Gür

İshak Karakaş

Öncelikle şunu belirtmek istiyorum; sizi takip eden biriyim. Özellikle seçim anketleriniz yüzde 100'e yakın tutuyor. Bu nasıl beceriyorsunuz? Bunu neye bağlıyorsunuz? Çarpıtma- dan verdiğiniz için mi böyle oluyor?

Herkes çarpıtarak veriyor, diyemeyiz. Klasik bir bilim dalı bu. Dünyanın her tarafında aynı metodlar uygulanıyor. Amerika'da da, Afrika'da da aynı kurallara uyuyorsunuz ve o kurallara uyduğunuz takdirde benzer sonuçlar çıkması lazım ama araştırmaların tabii ki bir hata payı var.

Sizin fazla bir hatanız olmuyor ama.

Oluyor, oluyor. Sadece rakamları okumak yetmiyor, toplumu da iyi okumak gerekiyor. Süreci iyi okumak lazım, siz seçim günü araştırma yapmıyorsunuz. Seçim gününe kadar araştırma yapıyorsunuz ve o trendle-

ri takip ederseniz elbette ki yanılabiliyorsunuz ama hata sınırları içinde yanıyorsunuz. Çok özel bir çaba sarfettiğimiz yok sadece işimizi yapmaya çalışıyoruz, çoluğumuzu çocuğumuzu geçindirmeye çalışıyoruz. Ancak Türkiye'de araştırma sektörü genel olarak iyi, Türkiye gibi seçmen davranışlarının çok sık değiştiği bir ülkede böyle bir iş yapmak zor. Türkiye'de sadık seçmen oranı çok yüksek değil. AK Parti oylarının hep aynı görünmesine bakmayın, herşey ekonomik gidişata bağlı. 2009 yılında AK Parti'nin yüzde 40'ın altına düştüğünü gördük. Amerika'da Obama seçimi kazanacak dediğimizde aralarında sadece iki puan artı-eksi oynuyordu ama Türkiye'de borsa endeksi gibi seçmen davranışı. Her ne kadar piyasada manipülasyon yapanlar olmasına rağmen, o da olacaktır, muadiller olmasa aslının değeri olmaz zaten, sektörün iyi olduğunu,

işini iyi yapan meslektaşlarımızın olduğunu düşünüyorum.

Sizin de muadiliniz çıkıyor mu?

Elbette ki çıkıyor. Yani bu seçim döneminde birileri iktidar yüzde 50 alacak derken birileri yüzde 35'e düşecek dedi bu ülkede. Gazeteler oylar yükseldi deyince yükselmiyor, düşüyor deyince düşmüyor. Türkiye'de genel olarak bir güven problemi var, ne yargıya güveniyoruz, ne kamu kurumlarına güveniyoruz, ne de birbirimize güveniyoruz. Öyle olunca araştırmacılara da güvenmiyoruz zaten.

Bunu neye bağlıyorsunuz? Neden insanlar birbirlerine güvenmiyor?

Bunun pek çok nedeni var. Sosyo-ekonomik nedenler var, yaşanmış olaylar var, Türkiye'nin son beş yılına damga vuran önemli hukuk süreçleri var, düne kadar doğrudu diyenler

bugün yanlış diyor, yanlıştı diyenler doğru diyor. Böyle olunca da insanların algısının değişmesi gayet doğal. Bu güven erozyonunun bir tane sebebi yok, başlı başına bir röportaj konusu.

Biraz da seçimleri konuşalım. Sizce bu seçimin özgün tarafı neydi?

Bu seçimlerle ilgili genelde şu söylendi; Bu bir yerel seçim değil, bu bir referandum, bu bir genel seçim dendi.

Özellikle BDP ve HDP bu seçimleri referandum olarak algıladılar.

Evet, doğru. Halbuki ben herşeye rağmen bu seçimin birden çok dinamiği olduğunu, bir genel seçim olarak görenler olduğunu unutmamak lazım. Siyasi partilerin illerde aldıkları oylara baktığımızda doğru adayların, beklenenden daha fazla oy aldığını, yerel dinamiklerin etkili olduğunu gördük. Şimdi BDP ve HDP açısından durum

“BDP’nin Daha Fazla Oy Alacağını Tahmin Ediyordum”

Adil Gür, A&G Araştırma şirketinin sahibi. Birkaç seçimdir sonuçları en yakın tahmin edenlerden biri. Kamuoyu araştırmaları ve anketler seçim öncesi bolca yapılıyor ve bence belli bir yere kadar seçmenlerin oylarını da etkiliyor. Bu yüzden yapılacak manipülasyonlar konusunda hassas olunmalı ve bu anketler iyi denetlenmelidir. Adil Gür belli ki işini iyi yapıyor, bu da tahminlerindeki hata payını azaltıyor. Adil Gür ile buluşup kendisine genel olarak seçimler ve tek tek partilere ilişkin değerlendirmelerini sordum.

daha farklı. BDP ve HDP her ne kadar bir Türkiye partisi olma yolunda adımlar atıyor olsa da henüz tam bir Türkiye partisi olabilmiş değil. Onun için ağırlıklı olarak etnik Kürt milliyetçisi seçmenlerden oy alıyor. Onlar için ideoloji daha önemli.

Bence BDP bir Türkiye partisidir, Meclis’te ülkenin her sorununa ilişkin önerge veriyor, proje sunuyor ama algı değişmiyor. Peki, HDP?

HDP etnik siyaset yapmasa da yaklaşık yirmi yıldır devam eden bir Kürt siyasetinde algıların bir-iki yılda değişmesi mümkün değil, ben bu yıl HDP gündeme geldiğinde HDP’nin başarılı olmasını isteyenlerden biriydim.

Neden?

BDP’nin Doğu ve Güneydoğu’da bir bölgeye sıkışmış bir parti olmaktan daha çok tüm bölgelerden oy alabilen

bir Türkiye partisi olmayı başarabilirse bu sadece HDP’ye değil, Kürt sorununun çözümü açısından Türkiye’ye de bir katkı sunar, hem çözüm sürecini kolaylaştırır, hem de Türkiye rahatlar. Türkiye’deki muhalefet partilerinin durumu ortada. Bu seçimde muhalefet patileri iktidara karşı çok da başarılı olamadılar. Onun için Türkiye’de iktidarla başabaş mücadele edecek bir alternatif partinin olmasından Türkiye faydalanır. Bu yerel seçimlerin kendine özgü dinamikleri var dedik, bu dinamiklerden bir tanesi de şu; insanlar yarışan adaylar etrafında birleşti ve HDP de bunun kurbanlarından biri oldu. İstanbul’da HDP’nin alacağı oy yüzde 4,1 değişti.

Daha mı yüksekti?

Tabii ki daha yüksekti. Bu seçim döneminde biz yaptığımız araştırmalarda Sayın Sırrı Süreyya Önder’in

oylarının yüzde 8-8,5 civarlarında olduğunu öngörüydük ama seçim takvimi yaklaştıkça insanlar yarışanlar etrafında birleşmeye başladı. Seçmenin bir bölümü CHP kazanmasın diye AK Parti’ye, bir bölümü AK Parti kazanmasın diye CHP’ye oy verdi. HDP sadece İstanbul’da değil, Türkiye’nin bir çok yöresinde daha yüksek oy alabilirdi.

HDP’nin neden bu kadar değişken seçmeni var? HDP sol bir parti sonuçta.

Bir önceki dönem bağımsızlar olarak aldığı oylara baktığınızda, o oya bile ulaşmadığını görüyorsunuz. Bu da bu tezi güçlendiriyor. İstanbul’da yaşayan Doğu ve Güneydoğu’dan göç etmiş Kürt kökenli seçmenlerin sayısına, oranına göre hesap ettiğinizde veya benim Türkiye genelinde Uludere’den itibaren veya çözüm sürecinden itiba-

ren yaptığım araştırmalarda BDP’nin oylarının arttığını ısrarla pek çok defa söyledim. Buna rağmen oy oranı itibariyle beklentilerin altında kaldı. Bu sadece BDP açısından geçerli değil, Saadet Partisi de oyunu alamadı, MHP de oyunu alamadı.

CHP’yi biraz konuşalım. Seçimin kaybedeninin CHP olduğunu söylüyorsunuz. Neden?

Önceki konu ile ilgili son olarak özellikle şunu belirtmek istiyorum; bu seçim muhalefet partileri ile iktidar arasında yürümedi, BDP ve HDP’yi ayrı tutarak söylüyorum, bu seçim iktidar ile Cemaat arasında olan bir seçimdi. Ana muhalefet partisi CHP değil de, Cemaat olarak, Fetullah Gülen hareketi olarak algılandı. CHP’ye gelmek gerekirse, CHP’nin bu seçimde beklediği oyu alamamasının, başarılı olamamasının en önemli nedeni de

bu. 17 Aralık operasyonunun iktidara zarar vereceğini düşündük ama ben öyle düşünmüyordum. Ben seçim döneminde bunu sıklıkla dile getirdim. Bu tapelerin, ses kayıtlarının vs. çok fazla seçmen davranışı üzerinde etkisi olmayacağını söyledim ama bu seçimde CHP'nin kaybeden ve MHP'nin de kazanan olmamasının temel nedeni şu; seçimlerde insanlar bunu her ne kadar referandum havasında yürütüyor olsanızda hiç de azımsanamayacak bir seçmen kitlesi söylemlere, projelere, adaylara bakarak oy veriyor. 17 Aralık Operasyonu ile birlikte CHP ve MHP açısından bakacak olur isek hiç bir proje üretmediler. Ne adaylarıyla, ne projeleriyle, ne de söylemleriyle iktidara muhalif olmadılar. Her ne kadar illerde AK Parti iktidarı Cemaat'e yüklense de Başbakan'ın konuşmalarına baktığınızda her ilde yerel temalar vardı, o ile yaptıkları ve yapacaklarıyla ilgili bir sürü şey anlatıyordu. Halbuki muhalefet ise daha çok Cemaat iktidarı zayıflatır, oylar bize gelir düşünceyle hareket ettiler.

Cemaat bu kadar güçlü mü?

Güçlü olup-olmadıkları seçim sonuçlarıyla ortada ama güçlü olduklarını zannediyorlardı. Türkiye'de Cemaat'in yüzde 3-5 oyu hatta yüzde 10 etki alanı olduğu zannediliyordu ama çıkan sonuçlarda öyle olmadığı görüldü. Tabii Cemaat'in belki bir oy gücü yoktu ama etki alanı vardı, sermaye gücü vardı, medya gücü vardı ama bu seçimde etkili olmamasının bir nedenleri de şuydu; birincisi, Türkiye'de pek çok cemaat var. Türkiye'deki cemaatle-

rin içerisinde Gülen Hareketi yalnız kaldı, diğer cemaatlerin tamamı sivil toplum kuruluşları adı altında hükümete desteklerini ilan ettiler, bunu bir deklarasyonla yayınladılar. İkincisi, Gülen Cemaati ile AK Parti iktidarı 12 yıldır kolkola beraberdi, beraber ortak menfaatler vs. söz konusuydu. Aslında menfaat birlikteliği bozulmadı, Cemaat'e mensup seçmenlerin önemli bir bölümü her ne kadar Cemaat'in telkin etmesine rağmen muhalefete değil oylarını AK Parti'ye verdi. CHP'ye dönecek olursak CHP'nin başarılı olamamasının en büyük nedenlerinden biri olarak, politika üretmemesi, adaylarla kazanmaya talip olduğunu göstermemesi olduğunu düşünüyorum. Ayrıca CHP'nin pek çok kişinin eleştirdiği gibi "sağa açıldı, bu yüzden kaybetti" tezine katılmıyorum çünkü CHP'nin sağdan aday gösterdiği her yerde CHP başarılı oldu. Hatay'da seçimi kazandı, Ankara'da seçimi kazanmaya bir adım kalmıştı, Bursa'da oylarını 5-6 puan arttırdı. Yerel seçimlerde sağ ya da sol önemli değil, siz adam gibi adam, doğru-dürüst aday gösterdiğiniz takdirde bunun bir karşılığı oluyor seçmende.

CHP, sosyal demokrat bir parti olabiliyor mu?

CHP'nin kronikleşmiş bir takım sorunları da var, o sorunlardan bir tanesi de şu; dünyanın her tarafında sosyal demokrat partiler yoksullardan, ezilenlerden oy alıyor, Türkiye'de ise CHP'nin oy aldığı yerlere bakarsak, İstanbul'da Kadıköy, Bakırköy, Beşiktaş gibi, Ankara'da Çankaya, Yenimahalle gibi hali-vakti yerinde, daha eğitilmiş, daha yüksek gelirli insanların yaşadığı

yerlerde oy alıyor. Bunun temel nedeni ise CHP batılı anlamda bir sosyal demokrat parti değil, hatta eleştirdiğimiz iktidar partisi politikaları nedeniyle sağ-sol skalasında bana göre daha solda bir parti. Hatırlarsanız 12 Eylül döneminden önce sağın s'sinin giremediği Zeytinburnu, Ümraniye gibi yerlerde bugün AK Parti'nin iktidar olduğunu görüyoruz, daha önce Refah Partisi'nin iktidar olduğunu görüyoruz. Yani solun kalelerinde AK Parti, merkez sağın kalelerinde ise CHP iktidar.

1980 öncesini çok iyi bilirim. CHP, işçinin, çiftçinin, köylünün yanında olan bir partiydi ama şimdi bakıyorum da Beyaz Türkler ve ulusalcıların yanında. Bu değişimi neye bağlıyorsunuz?

Belki CHP değişmedi. Önce Refah Partisi sonra AK Parti o boşluğu doldurdu yani o seçmeni kaptırdı yoksa CHP ben işçilerden, ben yoksullardan oy almayacağım diye değil, onlara uygun politikaları üretmediği için başkası geldi ve doldurdu, ben öyle düşünüyorum.

AK Parti'nin bütün bu yolsuzluk iddialarına rağmen oy kaybı yok demeye kadar az. Bunun nedeni nedir?

Bunun temel nedenleri; birincisi, Türkiye'de son yıllarda inanılmaz derecede bir kutuplaşma var. İnsanlar at gözlüğüyle bakıyor olaylara. Siz AK Parti seçmeni iseniz bütün bu iddialar külliye yalan, siz muhalefet partisi seçmeni iseniz ortaya çıkan her şeyi doğru kabul ediyorsunuz. Aidiyet kül-

türü ile hareket eden bir seçmen kitlesi var. İkinci neden, dünyanın her tarafında insanlar iktidarlardan ceplerinden memnun olmadıkları müddetçe, normal yaşantılarından memnun olmadıkları zamanlarda vazgeçerler. Yani Türkiye'de son aylarda dövizde ve faizde yükseliş olsa da bu seçmene yansımada, seçmen genel olarak ekonomiden ve gidişattan memnun görünüyordu. Yahut seçmen şöyle düşündü; "Arkadaş bu doğru olabilir ama ben hastaneye gidiyorum adam gibi muamele görüyorum, uçağa biniyorum ucuz, duble yollarda gidiyorum, araba bakıyorum üstüne bana para veriyorlar" bu imkanları kaybetmek istemedi. Üçüncü bir neden ise, Türkiye'de seçimlerin yapıldığı tüm illere baktığımızda AK Parti en çok elinde olduğu belediyelerde oy kaybetmedi yani AK Parti 1994'ten bu yana belediyeçilik işini iyi yapan bir partiydi. Doğu ve Güneydoğu'da BDP'ye kaybettiği yerler hariç AK Parti'nin kazandığı yerlerde genelde kaybetmediğini gördük. Her ne kadar bu bir yerel seçim değil referandum havasında geçtiğini söylesek de yerel politikaların etkili olduğunu ve insanların yerel yönetimlerden memnun olduğunu seçim sonuçlarından görebiliyoruz. Mesela AK Parti elinde bulunmayan Mersin'de çok oy kaybetti ama elinde bulundurduğu Kocaeli'nde oy kaybetmedi. Bu üç tane ana nedene bağlıyorum ben ama tabii ki bunun yanında onlarca neden sayılabilir.

Seçmen hizmet alamama korkusuyla mı AK Parti'ye oy verdi?

Yok, zannetmiyorum. Öyle olsaydı İzmir'de oy veren seçmen CHP'ye oy vermezdi, Diyarbakır'da BDP'ye oy veren seçmen BDP'ye değil AK Parti'ye oy verirdi. Burada bence iktidara mensup olup-olmamanın çok önemi yok, başarılı belediyeçilik sunmanın önemi var. Mesela Eskişehir'de Yılmaz Büyükerşen.

Yılmaz Başkan'ı iyi tanırım. Sahiden işini çok iyi yapıyor.

İzmir'de CHP'li belediye, Manisa'da MHP'li belediye, mesela Diyarbakır'da BDP'li belediye. İnsanlar hizmet alıyorsa illa iktidara mensup olmakla hizmet gelecek diye bir karşılığı yoktur. Adam gibi yönetilen belediyelerde de iktidara mensup olunmasa da hizmet sunulabiliyor. Ben AK Parti'ye oy vereyim de daha çok hizmet gelsin düşüncesinin olduğunu zannetmiyorum.

Biraz da BDP'yi konuşalım. BDP'nin aldığı sonucu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ben BDP'nin bu seçimde daha fazla oy alacağını tahmin ediyordum, hatta 2011 yılından sonra yaptığım her araştırmada BDP'nin oyu yükseliyor, BDP'nin muhtemel bir seçimde baraj problemi yok diyenlerdenim ve hala o görüşümü muhafaza ediyorum. BDP bu seçimde beklenen oyu almadı, bunun bir kaç nedeni var. Birinci nedeni, bu bahsettiğim yarışan aday etrafında birleşme eğilimi. İstanbul'da BDP'nin oyu yüzde 4 değil, Adana'da HDP'nin oyu yüzde 7,5 değil. Bu oyların çok daha üzerinde. Bu oyların bir kısmı AK Parti kazanmasın diye CHP'ye veya CHP kazanmasın diye AK Parti'ye oy verdi, Adana'da ise MHP kazanmasın diye AK Parti'ye oy verdi. Yani bu seçimlerde BDP artı HDP'nin aldığı oy siyasal Kürt hareketinin Türkiye'deki gerçek oyu değil. Bana göre

bu oy yüzde 8-9 mertebesindeydi.

Peki HDP genç bir parti olarak nasıl bir sonuç aldı sizce?

Az önce de dediğim gibi insanlar yarışan adaylar etrafında toplandığından istenilen oyu alamadı. HDP, BDP gibi sadece etnik Kürt milliyetçiliği üzerinde duran bir parti değildi, daha sol gruplardan oy almayı hedefleyen bir partiydi. İstanbul'da kendisini sol diye tarif eden seçmenlerin önemli bir bölümü eli titreyerek de olsa gitti CHP'ye oy verdi, oylar bölünmesin diye HDP'ye oy vermediler yani. Gelebilecek sol oylar gelmedi. Kürt kökenli seçmenlerin ise önemli bir bölümü ya AK Parti'ye ya da Sarıgül'e oy verdi. Genel seçimlerde oy oranının bu şekilde olacağını düşünmüyorum. Mesela Mersin'de Akdeniz Belediyesini aldı ama büyükşehirde oy oranı düşük. Neden? MHP kazanmasın diye AK Parti'ye ya da CHP'ye veren seçmenler oldu. Bu yüzden gerçek oyunun bu olmadığını daha yüksek olduğunu düşünüyorum. Şu anda bir genel seçim olsa HDP artı BDP'nin asgari yüzde 30 daha fazla oy alacağını düşünüyorum.

Önümüzdeki süreçte diyelim ki BDP kendini feshetti ve HDP'ye katıldı. Sizin az önce bahsettiğiniz gibi Kürt oyları bu partiyi nasıl etkiler?

Türkiye'de kendisini Kürt olarak tanımlamayan sokaktaki pek çok insanın ağzından duyduğum bir sözün aynen nakletmek istiyorum; "Bu yerel seçim sürecinde en güzel konuşan lider Selahattin Demirtaş'tı, çok güzel şeyler söylüyor" diyorlar. Şayet BDP veya HDP bölgeye sıkışmış bir parti olmaktan çok bir Türkiye partisi olma yolunda ciddi ciddi adımlar atarlarsa ben önlerinin açık olduğunu, Türkiye'den de oy alabileceğini düşünüyorum. Türkiye'ye bakıyorsanız, her iki

seçmenden bir tanesi kadın ve kadın hakları konusunda, kadınların siyasette yer alması konusunda en duyarlı parti BDP ve HDP'dir. Bunu tam zıt partili de söylüyor. Burada tek bir sorun var, BDP biraz daha fazla PKK'nın gölgesinde kalıyordu bugüne kadar, bu benim kişisel kanaatim. Türkiye'de otuz yılı aşkın bir süredir devam eden bir kan akıtma dönemi var, üzüntü var, gözyaşları var. Öyle olunca da Türkiye'de insanların PKK'ya bakışı da farklıydı. Benim şahsi düşüncem şöyle; BDP kendisi ile PKK arasına biraz daha mesafe koysa, daha farklı yerde konumlandırırsa orta ve uzun vadede yolunun açık olduğunu düşünüyorum ama bunun aksi de düşünülebilir, PKK olmasaydı BDP bölgede bu güce sahip olabilir miydi bu farklı bir tartışma konusu elbette ki.

Biraz daha Cemaat'e değinmek istiyorum. Cemaat'in oyu nereye gitti?

Cemaat'in öyle dendiği gibi yüzde 3-5 oyu yoktu, ben Cemaat'in yüzde 1-2 mertebesinde olduğunu düşünüyordum azami olarak. Bunu aslında ölçmek tam olarak mümkün değil, insanlara sen hangi cemaattensin diye sorduğunuzda insanların rahat cevap verdiği bir soru değil bu. Bu yüzde 1-2 oyun nereye gittiğine gelirsek, ben bu oyların yarısının AK Parti'de kaldığını düşünüyorum. Ekonomik birliktelik var, beraber menfaat var, bundan vazgeçmek kolay değil. Geri kalan ise oy verilebilir adaylara gitti, mesela Ankara'da Mansur Yavaş'a gitti.

Öyle olmuş olsaydı Erzurum'da AK Parti almazdı.

Erzurum'un durumu farklı. Erzurum'da Nur Cemaati ikiye bölünmüş durumda. Bir, Fetullah Gülen Hareketi, iki, Kırkinci Hoca Hareketi. Kırkinci Hoca'da Erzurumlu'dur, o da bir

Nur Cemaatindendir. Türkiye'deki cemaatlerin hemen hepsi Gülen Cemaati'ne karşı birleşti. Gazetelere ortak ilan verdiler, sivil toplum kuruluşları adı altında deklarasyon yayınladılar. Yoksa bu ülkede bir hocanın söylediği her zaman etkili olurdu ancak o hocanın söylediği etkili olmadı çünkü başka hocalar "bu hoca doğru söylemiyor" dediler.

Peki bu seçim gelecek seçimler için bir veri sağlıyor mu?

Bu seçim bir yol gösteriyor, bir ışık gösteriyor ama birebir aynı olmaz. Geçen hafta bir yerel seçim yaptık ama bu hafta bir genel seçim yapsaydık geçen hafta ki tablonun aynısı çıkar demek mümkün değil çünkü yerel adaylar var, belediyeler var vs. ama bu seçimin sonuçları Cumhurbaşkanlığı seçimi açısından önemli, yani AK Parti'nin yüzde 42-43 oy alması durumunda AK Partili bir Cumhurbaşkanı'nın seçilebileceği fikri genel olarak kabul gören bir fikirdi, ben de öyle düşünenlerdendim. Önümüzdeki üç-dört ay içerisinde siyasette çok önemli kırılmalar olmazsa AK Partili bir Cumhurbaşkanı'nın seçileceğini düşünüyorum. Tabii burada da BDP ve HDP seçmeni ne çok iş düşüyor, Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin en kilit partilerinden bir tanesi BDP ve HDP seçmeni. Aslında tahmin etmek zor değil, hem çözüm sürecine baktığımızda hem de CHP ve MHP ile beraber BDP'nin yanyana gelmesi çok zor görünüyor, her ne kadar AK Parti'ye kızsalar da. Milletvekilliği genel seçimleri ile ilgili de bir fikir veriyor ama seçimler 2015'te yapılırsa, kim öle kim kala o zamana kadar. Ayrıca ekonomiye de bağlı, Türkiye'de ekonomide ciddi bir kırılma olursa siyasi dengeler çok çabuk değişebilir.

Çok teşekkür ediyorum.

Ben teşekkür ediyorum.

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip Odası Divan Başkanı

DR. SAMET MENGÜÇ

Önce Zarar Vermeyen HEKİMLİK

Primum Nihill Nosere-Önce Zarar Verme!
Hipokrates

Türkiye sağlık sistemi, önce hekimliği öldürmekle başladı, sonrası çorap söküşü gibi geliyor. Bu sağlık anlayışı ve uygulamaları ile kutsal hekimlik gelecek nesillere bir masal, bir öykü, yada bir destan gibi yaşanmış hekimlik hayatları bırakarak tarihin tozlu raflarına kaldırılmaya başlandı. Önce zarar verme”Primum Nihill Nosere”ile başlayan hekimlik-hasta ilişkisi günümüz de önceliğini değiştirerek;

Önce... ne kadar kazancım olacak ki bu hastadan? Bu hasta ne kadar hastane de kalacak bir hastadır? Ne kadar zamanımı alacak? Bu ameliyat

komplikasyonu yüksek bir ameliyat mı? Hasta zaten fakire benziyor? Tetkik yapsam ödeyemez zaten? Aksi bir hastaya da benziyor, Şikayet ederse yüzde yüz haklı da olsam sonunda en azından yıllarca devam edecek bir yargılama soruşturma süreci? En azından performansa ve Hastane döner sermayesine katkı için film, tahlil, BT, MR, EKG, EKO, Endoskopi falan isteyim zaten bunları 1 ayda ancak yapar sonrasında da bu hastayı en iyisi sevk edeyim, CEO 'da zaten bunları istemişti bizden geçen toplantı da... nasıl olsa sebebim çok, zaten muayene süreside geçti bile sıradaki gelsin... Sorular ve

süreç aynı... İşte sistemin dayattığı hasta hekim ilişkisi...

Ammavelakin hekim istemezse bunların hiçbirisi olmaz mı diyorsunuz?

Evet... hekim istemezse bunların hiç biri olmaz, olmaz ama o hekim de bu ülkede kolay kolay ça-lı-şa-maz... Sisteme uymayan, sisteme kazandırmayan bir hekim olur mu? O zaten solcu, O zaten paralelci, O zaten biat etmiyor, O zaten ulusalcı vs diye işsiz bir hekim olarak yol verilir, gitsin adaleti!! hukuk mücadelesiyle uğraşsın dursun. Nasıl olsa serbest çalışma hakkı yok, nasıl olsa gideceği alternatif bir yeri yok, Ya bu sisteme uyacak ya da

uydurulacak...

Yani şimdi tüm hekimler bu durum da mı?

Değil tabii ki insanı, insana hizmeti, insana fayda sağlamayı yaşam biçimi olarak belirleyen ve Önce Zarar Vermemeyi ilke edinmiş on binlerce hekim vardır bu ülkede, lakin zaman geçtikçe azalıyor bunların oranı, tıpkı her organizmanın bir yaşam süreci olduğu gibi...

Peki ya bu arada hasta ne durum da?

Eğer gerçekten ciddi bir hastaysa halini ve akıbetini bir hekim duyarlılığı ile düşünmek dahi istemiyorum ve buraya yazamıyorum, çünkü insanlık dramı bir öykünün başlangıcıdır artık... Yok eğer basit bir rahatsızlığı olan hasta ise çok iyi bir müşteri, hem de memnuniyeti yüksek bir müşteridir artık sistem ve sistemin hekimi için...

Memnuniyete bak; Yahu Allah razı olsun bu doktorlardan da bu devletten de... Kendimi biraz rahatsız hissediyordum, her türlü tahlili mi tetkikimi yaptılar hiçbir şeyim yokmuş... Aldığı gereksiz radyasyondan ,kaybedilen zamandan, heba edilen emekten ve gerçek hastadan çaldığı zaman ve ilgiden, ve yarattığı gereksiz tüketimden bihaber olarak...

Ne yapmalı?

Onurlu hekimlik mücadelesi veren ve gerçekten hastaya faydalı olmayı ; Önce Zarar Vermemeyi ilke edinen hekimler direniyor bu acımasız sistem karşısında, Bu günkü hükümet(Sağlık Bakanlığı) ile bugünkü Türk Tabipleri Birliği arasındaki 10 yıllık kavga ve mücadelenin ana sebebi budur.

Hükümetin gücü karşısında direnen ve üretimden gelen gücünü kullanan hekimlerin halkın desteğine ve güvenine ihtiyacı vardır... Halk unutmamalı ki hekimler direnirken asıl kaygıları gelecekteki halkın ve tabii ki hekimliğin düşeceği içler acısı durumdur...

Önce Zarar Vermeyen Hekimlik anlayışı ile Sistemi iyi analiz etmekten, sonra da doğrunun yanında yer almaktan geçer bunun yolu...

BEDROS DAĞLIYAN

Hincahınç dolu otobüse kıl pa-yıyla yetiştğinde huzurluydu. Sarsıla sarsıla ilerleyen eski otobüs, şehrin varoşuna doğru ilerlerken; sıcak etkisiyle terleyen insanlardan gelen kokular midelerini bulandırıyor. Oldum olası ter kokusundan nefret ederdi. Bu yüzden sabah akşam duş alıp çamaşır değiştirir, tıraşını olurdu. Bu konuda karısı da kendisi gibi titiz ve temiz bir kadındı. Karısı Emine'yi düşününce gözleri yaşardı...

Evlendikleri zamanı düşündü. Badem kokulu Emine'si çiçekli pazen geceliğiyle yanına geldiğinde ikisinin de içi titremişti. Aradan yıllar geçmiş, iki çocuk büyütmiş olmalarına rağmen Küçümencik Emine genç kız gibi kalmıştı. Eh, kendisi de fena gözüküyordu hani. Başından hiç çıkarmadığı kasketi ve siyah gür bıyıklarıyla az yakışıklı sayılmazdı. Emine ile bir grev zamanı tanışmış sonra da evlenmişlerdi. Gerçi arada cezaevine düşmüş bir yıl kadar yatmıştı, ama biliyordu ki onu sonsuza dek beklerdi Emine. Tam bu düşüncelere dalıp gitmişken, ineceği durağa geldiğini fark etti. Otobüsten inip o kısacık yolu uzatma pahasına, sokağın öbür başından döndü; omzunda çantası, bir elinde manavdan aldığı kavun, domates ve salatalık; Bakkal Şükrü'nün güzel Edirne peynirinden

bir kalıp... Hah! Bir de küçük bir otuz beşlik. Rakıyı gazeteye sarmıştı Şükrü. Gülümseyerek, farkında olmadan bir omzunu umursamaz bir şekilde silkti.

Kapının önüne geldiğinde, dış kapı açıktı; Rüzgârdan açılmış olabileceğini düşünerek umursamadı. Birazdan Karabaş gelip önünde yaltaklanacak, elleri dolu olduğu için ayağıyla birkaç hareket yapacak; gelmeyince de biraz bekleyip “ yine kız peşine gitti her-hâlde kerata” deyip ayağıyla çalacaktı kapıyı.

Karısının kapıyı yorgun ama güler yüzlü bir halde açacağından emindi. Zaruret ve yokluk içinde geçen bir ömür karşısında bile halen metanetini ve ona olan güvenini yitirmeyen karısını anımsayınca... Birden gözleri yaşardı. “Bu aralar çok sulu göz oldum yahu”... Yaşlı gözünü kuruması için serin rüzgâra bıraktı.

İş yerini, baskı dolu güvensiz çalışma ortamını düşünüp bir küfür savurdu. Gün olmuyordu ki makinelerden biri arızalanmasın... Başına bir kaza gelmesin işçinin. Bu gün o uğursuz günlerden biriydi işte. Hasan, elini makinenin dişlisine kaptırmış; o yumuşak el yoğrulmuş kıymaya dönmüştü.

İbrahim

“Kaza zaten hep geliyor” diyordu. Paslanan dişli aniden durmuş; Hasan çalıştırmak için sağını solunu kurcalarken de... Birden bir “off” çıktı ağzından inilti gibi... Gözleri yaşardı yine; Elindekileri yere bırakıp bahçe duvarının kenarına oturdu. “Tersanenin yeni sahibi çok gaddar adamdı yahu”; Hasan, orda elinin derdi ve acısıyla bağırken; o zavallıya küfür ederek saldırmış, tüm suçu da üzerine atmıştı. Eski makinelerin suçlusu o adam olabilir miydi? Bazı dindar işçiler: “kader işte” deyip ağızlarıyla da “çık, çık “ yapmışlardı. “Lânet olsun” ağzından bir defada çıkınca kendi sesinden ürktü. O şerefsiz şimdi işten de çıkarırdı zavallı Hasan'ı... Bu yaştan sonra da kim alırdı ki yarım adamı işe...

Bir küfür daha edip kalktı. Bahçedeki çeşmeden yanı başındaki tasa su doldurdu... Rakıyı açıp, boca etti üstüne... Sinirden titreyen elleriyle tası ağzına götürüp koca bir yudum aldı. Domatesleri ve salatalığı suyun altında yıkayıp kese kâğıdının üzerine yaydı. Kavuna hiç dokunmadı. Küçük oğlu Sedat çok severdi kavunu. Bir yiyeşi vardı ağzını şapırdatarak... Güldü... İçi bir hoş oldu... Gözleri yaşardı yine. Büyük oğlu Mehmet, yenice gitmişti askere; birden onu özledi... Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

Bahçedeki hanımelinin kokusu öyle güzel geliyordu ki, bahar ayının o diriltlen serinliğinde, içtiği rakının etkisiyle içi ısındı... Kalktı, ceketini çıkarıp çimenlere uzandı. “Ulan! Bu çimenler de ne rahatmış” diye söylendi... İçmeye devam etti rakıdan... Şunun şurasında bir ay bile olmamıştı ustabaşı olalı. İşin içine girip, işçilerin sorunlarıyla baş başa kalınca nasıl lânet bir ortama girdiğinin ayırtına vardı. Aldığı para biraz olsun artınca, ailesini düşünüp ses etmedi. İşçiler nerdeyse her gün fazladan birkaç saat çalışıyordu...

-Devam Edecek-

Direnen Ağaçlar

Zamanı uyandıran bu güneş;

Saklanan yüzgörümlüğü damarlarımda

Kaçırma, gözlerini kocamış bedenimden

Koparma, yeşil yaprakları gümân dallarımdan

Sıyrır ak bedenini sefil günahlarından

Sıyrır pare pare düşlerini karaba-sanlardan

Varsın bilesin bir taraftan nefretini kör bıçak

Kussun zehrini bana vuran her alçak

Koşuyor Taksim'e direniyor işte halk

Kaçacaktır sonunda hain her dehak

Sen yeter ki aşk ile haykır sokaklardan

Kurtuluşa açılan karanfilli yollar-dan

Her bahar çiçeklenir nasıl olsa bilirsın

Birlikte yaşayan ve direnen ağaçlar!.

*İstanbul/Taksim, 31 Mayıs 2013
Bedros Dağlıyan*

FEHİM IŞIK

Irak Kürt Hareketinin Kısa Tarihçesi (5)

Barzani'nin dönüşünden kısa bir müddet sonra, 1959 yılının Nisan ayında, uzun yürüyüşteki kayıplarından sonra Sovyetler'e ancak 500 kişi olarak varabilen peşmergeler çocukları ve eşleri ile birlikte 784 kişi olarak Sovyetler'in kendilerine tahsis ettiği gemi ile Basra'dan Irak'a giriş yaptılar.

Barzani'nin dönüşü, Kürtlerin yeni Irak'taki konumunu güçlendirmişti. Bunu gören Bağdat, Barzani ile ilişkiyi iyi tutma yanlısıydı. Barzani, Bağdat'a döndüğünün ertesi günü Abdülkerim Kasım ile görüştü; Kürdistan'a gitmek yerine Bağdat'ta kalarak devlet yönetiminde çeşitli görevler üstlendi. Bu dönemde Bağdat Üniversitesi'nde oluşturulan Kürt Dili ve Edebiyatı Bölümü ile diğer bölümlere öğretim görevlisi olarak atananlar arasında, daha sonra İran Kürdistan Demokrat Partisi Genel Sekreteri olan ve 1989 yılında Viyana'da bir komplo sonucu katledilen Dr. Abdurahman Kasımlı ile ünlü Kürt şairi Cegerxwîn de vardır.

Ancak Kürtlerin Irak'taki bu barışı da uzun sürmedi. Birçok olanak yakalanmasına rağmen, Kürtler ayrılık yanlısı tutum takınmadılar. Arapların ve Kürtlerin ortak vatanını Irak'ta birlikte oluşturmak için çabaladılar.

Tüm iyi niyetlerine rağmen, Abdülkerim Kasım'ın biraz da Mısır lideri Cemal Abdülnasır'ın etkisiyle Arap milliyetçiliğine soyunması ve Kürtleri toplumdan ve yönetimden izole etmeye çalışması, Kürtler ile Bağdat'ın ilişkisinin bozulmasına neden oldu. Bu arada darbeyi gerçekleştirenler arasında da çeşitli husumetler oluşmuştu. Abdülkerim Kasım, "Özgür Subaylar Hareketi" adı ile yönetimi devralan kurumdaki birçok subayı yönetimden uzaklaştırdı. Bazılarını cezaevine koydu. Kürt hareketine karşı şovenist saldırılar giderek arttı. Mısır kaynaklı Nasır milliyetçiliği, Irak'ın her tarafını sarmıştı. Bu uygulamalar sonrasında Irak'ta içinde Kürtlerinde yer aldığı Ulusal Birlik Cephesi fiilen çöktü. Kürtlerin aleyhine başlayan gelişmeler üzerine, Barzaniler bir kez daha ayaklanma kararı aldı. Bu yeni ve uzun ayaklanma kararı, 30 yıl sürecek yeni bir savaşın da başlangıcı oldu.

Elbet 1958 darbesinin değerlendirilebilecek başka yönleri de vardı. Örneğin drbe sonrasında ülkenin en güçlü partisi konumuna gelen IKP, bu duruma rağmen hiçbir zaman yönetimi eline almayı düşünmedi. Sovyetler'in bu durumu engellediği söylene bile, komünistlerin çeşitli birimlerde yö-

netisel sorumluluklar almayı kendileri açısından yeterli bulmaları, ciddi bir zaafıdır. Bir diğer durum ise Kürtler ile komünistler arasındaki ilişkidir. Bu dönem boyunca birlikte hareket eden komünistler ile Kürtler arasında ciddi bir dayanışma bağı oluşmuştu. Kürdistan'da örgütlü olan ve büroları bulunan tek parti, IKP idi. Arada siyasetin gerektirdiği rekabet nedeniyle zaman zaman sürtüşmeler yaşansa da, IKP ile I-KDP arasındaki ilişkiler, çok uzun yıllar hep aynı düzeyde sürdü. Ayrıca IKP içinde yaşanan sürtüşmelerin bazılarının nedeni olarak Kürtlere ve Kürt sorununa yönelik bakış açısının da payı vardır, demek yanlış olmasa gerek.

1961 ayaklanması ya da 30 yıl savaşı

Kürtler, 1961 yılında bir kez daha Irak Kürdistanı dağlarına çekildiler. On binlerce peşmerge, Mele Mustafa Barzani'nin komutasında büyük bir partizan savaşını başlattı. Savaşın ilk yıllarında Irak Kürdistanı'nın büyük bir bölümü kurtarılmış, özellikle Irak Kürdistanı'nın dağlık Kuzey bölümü başta olmak üzere yerleşim yerlerinin önemli bir bölümü Kürtlerin denetimine geçmişti. Irak hükümetinin genel saldırılar dışında Irak Kürdistanı'nda hiç bir hakimiyeti yoktu. 1961 ayaklanmasının cephe boyutu 1971 yılının ilk aylarına kadar sürdü. Irak'ta direkt devlet başkanı olmasa bile bir darbe ile yönetime gelen ve yönetimde büyük bir ağırlık oluşturan Saddam Hüseyin, 11 Mart 1971'de Kürtler adına Mustafa Barzani'nin, Araplar adına da kendisinin imzaladığı bir otonomi anlaşmasına imza attı. Kürtler ile imzalanan anlaşma sonrasında savaş bir kez daha durdu. Kürtler dağlardan inerek, kendi meclislerini kurdular ve içte tamamen bağımsız bir tutum takınarak, kendi ülkelerini kendi yasaları ile yönettiler.

Bu dönemin bir diğer özelliği ise artık Kürt hareketinde ayrışmaların da görülmeye başlamasıdır. 1961 yılında silahlı mücadeleye başlayan Kürtler

arasında, 1960'lı yılların ortalarına doğru ayrışmalar başladı. 1970'li yıllara doğru ise sol kimlikli, Maocu ya da Sovyet yanlısı gruplar ortaya çıkmaya başladı. Tümü partizan mücadelesi veren bu gruplar, başlangıçta KDP'nin sert tepkileri ile karşılaştı. Irak'taki diğer muhalif grupların da Irak Kürdistanı dağlarında partizan mücadelesi vermeleri, Kürtler arasında yeni grupların oluşmasına yol açıyordu. KDP ile diğer Iraklı gruplar arasında da, zaman zaman bu nedenle çeşitli çatışmalar yaşanmıştır.

1971 yılında imzalanan Otonomi Anlaşmasının sonuçları, ne yazık ki uzun sürmedi. Irak ile İran devletleri arasında 1975 yılında imzalanan "Şat-ul Arap-Cezayir Anlaşması"ndan sonra anlaşma, Saddam tarafından hukuken olmasa bile fiilen tek taraflı olarak yok sayıldı.

Irak'ta Otonomi Anlaşmasının imzalandığı yıllarda ABD'nin (Amerika Birleşik Devletleri) desteğini alan Barzani'nin, hem bu desteğin geri çekilmesi hem de İran ile Fao adaları karşılığında Kürt hareketinden desteğini geri çekme konusunda anlaşılan Irak hükümetine direnemeyerek geri çekildi ve İran'a sığındı. Bu durum KDP içindeki ayrışmayı hızlandırdı. 1975 yılında yaşanan bu büyük yenilgi ve geri çekilme döneminde, Mustafa Barzani, peşmergelerini bir daha dağa sürmeyeceğini söylüyordu. Yeni filizlenmeye başlayan sol hareketler bu durumu kabullenmedi. KDP dışındaki yapılar arasında bir arayış başladı. Küçük partizan grupları halinde örgütlenen sol ve sosyalist kimlikli üç Kürt örgütünün Celal Talabani'nin liderliğinde birleşerek KYB'yi (Kürdistan Yurtseverler Birliği) kurması ve 1975 yılında Irak Kürdistanı'nda silahlı mücadeleyi yeniden başlatması, bu büyük yenilgiden sonra ortaya çıkan yeni durumdur.

-Devam Edecek-

ANAP Eski Genel Başkanı / İktisatçı

NESRİN NAS

Artık Hiçbir Şey Eskisi Gibi Olmayacak

Yerel yöneticilerin seçilmesini aşan bir nitelik kazanan bir seçimi geride bıraktık. Öyle ki, Başbakan'ın bu bir 'istiklal savaşıdır' dediği ve mahkeme yerine seçim sandığını önümüze koyduğu bu seçimlerden sonra, hepimizin hayatımıza bıraktığımız yerden başlaması zor olacak gibi görünüyor.

Seçimlerin hemen akabinde hep beraber iktidar neden ve nasıl kazandı,

sonrası yaşananlara bakarak, önümüzdeki seçimlerde iktidarın dili ve kullandığı araçların şiddetinin daha çok artacağını öngörmek zor olmasa gerek. Çünkü 17 Aralık'la birlikte AKP artık girdiği her seçimi kazanmak zorunda olan bir parti konumunda. Bu nedenle devletin otoritesini, kaynaklarını ve tüm araç ve kurumlarını sürekli seçim kazanmasını sağlayacak şekilde düzenleyecektir...

bir mahkeme kararı yokken, sadece Başbakan'ın "twitter miwitter, hepsinin kökünü kazıyacağız" demesinin ardından TİB, idari bir kararla twitter'i kapatarak artık bir hukuk devletinde yaşamadığımızı tüm dünyaya ilan etti. Üstelik, TİB, idare mahkemesinin yürütmeyi durdurma kararlarını uygulamayarak bizim hukukumuzda olmayan bir hak ve yetki icat etti.

Başbakan ve Adalet Bakanı'nın tep-

kiye'nin bu yoldan geri dönebileceği, Başbakanın pragmatik ve fırsatçı yapısının bunu sağlayacağı düşüncesi egemendi. 17 Aralık sonrası bu düşünce yerini Türkiye ile ilgili endişelere bıraktı. Ve twitter yasağı ile de Türkiye'nin otoriterleştiği tartışması kapalı kapıların ardından tüm dünya sokaklarına yayıldı. Bu başkentlerin kendi kamuoylarının sesine duyarsız kalacağını düşünmek safdillik olur.

Demokratik dünyadan tecrit olan bir Türkiye'yi zor günlerin beklemesi kaçınılmaz. Türkiye hukuk devleti ve demokrasiden uzaklaştıkça ekonomisi de bundan olumsuz etkilenecektir. Başbakanın balkon konuşması bu seçim sonrasında, geçmişteki seçimlerin aksine, sağduyunun hakim olmasının zor olacağını işaretliydi... Bu nedenle zaten kırılan olan ekonomi bu gerginlikten etkilenecektir. Milli gelirin yüzde 7.9'una ulaşan bir cari açığın üstesinden tüketime ve kamu harcamalarına dayalı bir büyüme ile gelmemiz imkansızdır. Kaldı ki Türkiye bir süredir cepten yiyor zaten...

Orta gelir grubunda bir ülke olan Türkiye'nin ekonomik gelişme dinamikleri sadece ekonomi politikası tasarımı ile harekete geçirilecek noktayı çoktan aşmıştır. Geldiğimiz noktada artık siyasal kurumlar, hukuk devleti ve kurumsallık ekonominin öncelikli temel gelişme dinamikleridir. Çünkü küresel likidite bolluğunun geçtiğimiz 6-7 yıldaki kadar ekonomik büyüme-ye katkı sağlamayacağı bir sürece girdik. Güvensizlik hem iç hem dış yeni yatırımları önlüyor. İstikrardan anladığımız sürdürülebilir bir büyüme değil, daha çok finansal şoklara karşı kendimizi savunabilmek. Zenginleşme ise rekabete ve kaliteye değil, iktidarın yakın halkası içinde yer almaya dayanıyor. Bu resim bize önümüzdeki 3-5 yılda Türkiye'nin ortalama yüzde 4 büyüme sağlamasının bile mümkün olmadığını anlatıyor.

Öyle görünüyor ki, yeni ve farklı bir döneme adım atıyoruz. Gelecek pek de iyi şeyler vaatetmiyor.

muhalefet neden kaybetti tartışmalarını yaparken, çoğumuz önceki hiçbir seçimde bu denli bir iktidar yoğunlaşması yaşanmadığı ve bu seçimlerin yeni bir Türkiye'ye kapı araladığı gerçeğini görmezden gelmeyi yeğledik...

Gerçekte bu seçim, iktidar ile muhalefetin yarışı olmaktan ziyade, 12 yıldır iktidar yatağını paylaşan iki ortayın kirli çamaşırlarının ortaya saçıldığı bir yarış oldu. Öyle görünüyor ki yolsuzluktan dış politika yapımına kadar bu kirli çamaşırlardan daha çok var ve korkarım ne Cumhurbaşkanlığı ne de genel seçimlerde demokrasimizin içler acısı durumunu ve ekonomik gerçekleri konuşabileceğiz...

Hem seçim öncesi hem de seçim

Bundan sonra asıl sorunumuz budur. Sürekli kazanmaya muhtaç bir iktidar partisi ile demokrasiden bahsetmek mümkün olmadığı gibi, toplumsal barışımızı ve ekonomik istikrarımızı sağlamak da uzak bir hayal olacaktır.

Nitekim, Anayasa Mahkemesi'nin Twitter kararı karşısında Başbakan ve Adalet Bakanı'nın tepkileri nasıl bir Türkiye'ye doğru yol aldığımızın habercisidir.

Başbakan karar 'milli' değil, 'saygı duymuyorum' diyerek AYM'nin bu kararı usulden reddetmesi gerektiğini söyledi. Adalet Bakanı ise Anayasa Mahkemesi "sınırlarını aştı" dedi. Twitter'in kapatılmasına dair herhangi

kilerinden aynı zamanda, temel hak ve özgürlüklere bundan sonra 'milli' ve 'gayri milli' perspektifinden bakılacağını ve yeni yasakların bizi beklediğini anladık. Bundan sonra hukukun asgari kurallarının geçerli olmayacağını, iktidarın çıkarlarına aykırı görülen herşeyin gayri milli ilan edileceğini öngörmek zor olmasa gerek. Oysa Anayasa mahkemesine evrensel hukuka göre bireysel başvurulara bakma yetkisini tanıyan da bu hükümetti. Bu yaman çelişki bile geleceğin nasıl olacağının ipuçlarını içeriyor...

Dünya başkentleri, 2011'den sonra Türkiye'de otoriterleşme eğiliminin arttığını kapalı kapalı ardında tartışmaya başlamıştı zaten... Ama Tür-

Futbol ve Karar Anı (Hakemler)

“Görüşünüz ne olursa olsun, gönlünüz daima sporla dolsun..”

VAHİT KARAKAYA

Her futbol sezonu liglerimize göz attığımızda başta medya olmak üzere, başkanlar, yöneticiler, futbolcular, taraftarlar vs. kısaca futbol ile ilgili kim varsa karşılaşma öncesi ve sonrasında hemen ilk suçluyu tespit ediyorlar: Hakemler.

Birkaç sene öncesine kadar maçları yöneten hakemlere “Kara Gömlekler” diye lakap takılmıştır. Şimdi ise sahada çiçek gibiler; yeşil, sarı, kırmızı gömlekleriyle tribünlerden hemen göze batıyorlar fakat ne yaparlarsa yapsınlar kendilerini bir türlü futbol kamuoyuna kabul ettiremiyorlar. Bunun nedenlerine baktığımız zaman kabahatin büyük bir kısmı yine hakemlerimizde ama

kolay değil, binlerce kişinin önünde doksan dakika düdük çalıp ordan oraya koşmak ve pozisyonlar hakkında cesur kararlar vermek, oyun içinde disiplini yakalayıp otoriter olmak kabiliyet ve yürek isteyen bir iş. İşte böyle verdikleri ortalama kararlarla takımlar gol atıyor, şampiyon oluyor veya küme düşüyorlar. Şu an için liglerimize bakıyorum da uzun bir zamanda, saha ve oyun hakimiyetini yakalamış, disiplinli, bilgili ve otoriter bir hakemi maalesef Merkez Hakem Komitesi çıkaramıyor. Düşününün bir kere, daha maç yeni başlamış, hakeme bir bakıyorsunuz futbolcuyla laubali bir biçimde muhatap oluyor. Bunun nedeni bence hakemlerimizin

seyirci faktöründen etkileniyor olması ve doğal olarak ilerleyen dakikalarda hakemlerimizde bulunan zayıf motivasyon da kaybolmaya başlıyor ve psikolojik baskı altında karşılaşmayı hatalar yumağı içinde zar zor tamamlıyor. Durum böyle olmamalı ve hakemlerimiz şunu unutmamalı ki, ekmek paralarını elinde bulunan düdükle kazanıyorsunuz ve bu işten oldukça da iyi kazanıyorsunuz. Hakınızı vereceksin aldığın paranın ve yönettiğin karşılaşmalarda bilgi ve tecrübelerle cesur, tarafsız ve adil karar verecek, şahsi hatalarınla mensubu bulunduğu hakem camiasını zan altında bırakmayacaksın. Konumun ile ilgili günün değişen ve gelişen olaylarını takip edecek, bilgi kapasiteni yenilerini ile tazeleyecek, mevcut olan-

ları geçirdiğinde tecrübelerini test edeceksin ve hata oranını en aza indirmeye çalışacaksın. Bunları yaparsanız ben inanıyorum ki baş tacı olacaksınız. Neden olmasın bu tamamen sizin elinizde ama gelin görün ki hep aynı nakarat; kendin söyle kendi dinle. Tüm uyarılara ve yapıcı eleştirilere rağmen maalesef hakemlerimiz yine bildiklerini okumaya devam ediyor. Yeter artık aklayın kendinizi, cesur, tarafsız ve adil olun, ayrımcılıktan vazgeçin, Türk futbolunun başarısı için düdüklerinizi adil çalın. Böylece kaybolan imajınızı yeniden kazanın çünkü benim hakemim dünya futbolunda söz sahibi olmalı.

Karar anını iyi kullanmanız dileğiyle. Saygı ve sevgilerimle.

Maltepespor'da Yine Hüsrان 3-1

Haftaici deplasmanda Ünyespor'a mağlup olan yeşil-kırmızılı ekip bu psikolojiyle kendi evinde çıktığı Bursa Nilüferspor maçından da maalesef 3-1 mağlup olarak tüm Maltepe'yi bir kez daha hayal kırıklığına uğrattı. Mücadelenin ilk yarısında iki farklı geriye düşen Maltepespor ikinci yarıda az da olsa varlık gösterse de karşılaşmadan puansız ayrıldı. Bir futbol adamı olarak Maltepespor ile ilgili ne zaman güzel dizeler yazacağım bilemiyorum. Hayırlısı diyelim.

Maltepespor: 1 – Bursa Nilüferspor: 3

Stat: Hasan Polat

Hakemler: Mehmet Karanlık, İlker Karacığer, Hanifi Vurucu

Maltepespor: Emre, Bülent, Kadir (Dk.46 Ethem), Serhat (Dk.76 Umut), Ertuğrul, Ömer, Can (Dk.23 Gani), Enes, Çağlar, Muzaffer, Yavuz

İnegölspor: Erman, Osman, Mahmut, Ramazan, Rıdvan, Sefa, Ahmet, Sadık (Dk.79 Özer), Oğuzkan, Ömer (Dk.65 Ufuk), Mehmet (Dk.64 Erdoğan)

Goller: Dk.48 Enes (Maltepespor) - Dk.9 Bülent (K.K.), Dk.29 Sadık, Dk.77 Osman (pen) (Bursa Nilüferspor)

Sarı kartlar: Dk.40 Çağlar, Dk.64 Serhat, Dk.80 Ethem (Maltepespor) – Dk.31 Mahmut (Bursa Nilüferspor)

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	29	16	6	7	49	26	54	+23
2	Batman Petrolspor	30	16	5	9	41	29	53	+12
3	Hacettepe Spor	30	14	10	6	52	29	52	+23
4	Çorum Belediyespor	29	14	7	8	45	28	49	+17
5	Elibol Sandıklıspor	30	13	10	7	37	22	49	+15
6	Manavgat Evrensekispor	30	14	7	9	51	43	49	+8
7	Darıca Gençlerbirliği	30	13	9	8	40	21	48	+19
8	Erzurum BBSK	30	12	11	7	40	28	47	+12
9	Sancaktepe BSK	30	11	11	8	42	37	44	+5
10	Bursa Nilüferspor	30	10	10	10	28	36	40	-8
11	Orhangazispor	30	10	8	12	39	48	38	-9
12	Maltepespor	30	10	7	13	38	48	37	-8
13	68 Yeni Aksarayspor	30	8	12	10	26	35	36	-9
14	Sakaryaspor	30	8	9	13	32	41	33	-9
15	Balçova Belediyespor	30	8	9	13	28	42	33	-14
16	Çıksalınspor	30	6	13	11	32	40	31	-8
17	Ünyespor	30	5	8	17	20	33	23	-13
18	Elazığ Belediyespor	30	3	4	23	21	77	13	-56

Toplu Sonuçlar

06/04/2014	Elazığ Belediyespor	0 - 3	Elibol Sandıklıspor
06/04/2014	Manavgat Evrensekispor	0 - 2	Batman Petrolspor
06/04/2014	Darıca Gençlerbirliği	3 - 1	Hacettepe Spor
06/04/2014	Maltepespor	1 - 3	Bursa Nilüferspor
06/04/2014	Çıksalınspor	1 - 1	Balçova Belediyespor
06/04/2014	Erzurum BBSK	2 - 0	Sancaktepe BSK
06/04/2014	68 Yeni Aksarayspor	1 - 0	Ünyespor
06/04/2014	Orhangazispor	1 - 3	Sakaryaspor
02/04/2014	Hacettepe Spor	2 - 3	Çıksalınspor

Gelecek Hafta Maçları

08/04/2014	Düzyurtspor	vs	Çorum Belediyespor
13/04/2014	Balçova Belediyespor	vs	Darıca Gençlerbirliği
13/04/2014	Batman Petrolspor	vs	Çıksalınspor
13/04/2014	Bursa Nilüferspor	vs	68 Yeni Aksarayspor
13/04/2014	Çorum Belediyespor	vs	Manavgat Evrensekispor
13/04/2014	Elibol Sandıklıspor	vs	Düzyurtspor
13/04/2014	Hacettepe Spor	vs	Erzurum BBSK
13/04/2014	Sakaryaspor	vs	Maltepespor
13/04/2014	Sancaktepe BSK	vs	Orhangazispor

Pendikspor'dan Amansız Takip: 2-1

Pendikspor inandı bir kere. Üç haftadır seri galibiyetlerle üst sıralardan kopmayan Pendikspor sahasında ağırladığı ligin güçlü ekiplerinden Gümüşhanespor'u 2-1 yenmesini bilip hanesine ligin bitmesine ramak kala üç puan daha yazdırmasını bildi. Maça tutuk başlayan Pendikspor 21. dakikada Koray'ın ayağından yediği golle soyunma odasına 1-0 mağlup girdi. İkinci yarıda ise taraftarının da verdiği güçle 63. dakikada golcüsü Arif ve 88. Dakikada Yaser ile bir gol daha bulup karşılaşmayı lehine çevirmesini başardı ve mücadele bu skorla bitti, 2-1. Bu sonuçla puanını 51'e yükselten Pendikspor şampiyonluğun güçlü adaylarından olduğunu kanıtlanmış oldu. Bravo Pendikspor.

Pendikspor: 2 - Gümüşhanespor: 1

Stat: Pendik

Hakemler: İbrahim Halil İleri, Halil Kurt, Ömer Faruk Bakır

Pendikspor: Yakup, Recep, Hakan Akbaş, Deniz (Dk.46 Ali Kemal), Umut, Yaser, Salih (Dk.46 Arif), İlhan, Eser, Abdullah (Dk.53 Hasan), Oğuz

Gümüşhanespor: Hasan, Koray Sönmez, Ali Osman Aydoğan (Dk.52 Ali Kılıç), Tekin, Yılmaz Can (Dk.71 Gökhan), İzzet, Burak, İskender, Taner, Fırat, Bilal (Dk.78 Cihat Can)

Goller: Dk.21 Koray Sönmez (Gümüşhanespor) - Dk.63 Arif, Dk.88 Yaser (Pendikspor)

Kırmızı Kart: Dk.75 Fırat (Gümüşhanespor)

Kartalspor Tekledi : 1-1

Zirve ve play-off umutlarını haftalardır oynadığı güzel futbol ile tabelaya yansıtan Kartalspor deplasmanda karşılaştığı İnegölspor ile 1-1 berabere kalarak bir puana razı oldu. Karşılaşmanın 44. dakikasında Uğur ile 1-0 öne geçen Kartal temsilcisi ikinci yarıda 62. dakikada Raif'in penaltıdan attığı gole engel olamayınca şampiyonluk yolunda yara almış oldu. İlerleyen haftalarda takımın motivasyonunu bozmadan yoluna devam etmesini diliyoruz.

İnegölspor: 1 - Kartalspor: 1

Stat: İnegöl İlçe

Hakemler: Özer Özden, Halil Ertan Yılmaz, Nurettin Dinçer Demir

İnegölspor: Ali Türkan, Kemal, Alişan, Ercan (Dk.76 Hasan), Bilal, Raif, Berkay, Ali Akburç (Dk.59 Caner), Mümin (Dk.8 Cem), Eray, Samet

Kartalspor: Osman, Anıl, Onur, Okan (Dk.90 Muharrem), Mesut (Dk.59 Dündar), Ramiz, Uğur, Azad, Ersel, Muammer, Burak Akdiş (Dk.74 Burak Göksel)

Goller: Dk.62 Raif (pen) (İnegölspor) - Dk.44 Uğur (Kartalspor)

Sarı kartlar: Dk.11 Ercan, Dk.49 Kemal, Dk.53 Berkay, Dk.89 Alişan (İnegölspor) - Dk.30 Mesut, Dk.60 Muammer, Dk.63 Ersel (Kartalspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Giresunspor	29	17	6	6	47	27	57	+20
2	Hatayspor	29	16	8	5	43	24	56	+19
3	Göztepe	29	13	12	4	42	24	51	+18
4	Yeni Malatyaspor	29	14	9	6	43	28	51	+15
5	Pendikspor	29	14	9	6	39	26	51	+13
6	İnegölspor	29	12	9	8	39	27	45	+12
7	Kartalspor	29	12	9	8	40	30	45	+10
8	Aydınspor 1923	29	9	11	9	33	33	38	0
9	Turgutluspor	29	9	11	9	31	32	38	-1
10	Gümüşhanespor	29	9	10	10	28	27	37	+1
11	Kırklarelispor	29	8	10	11	32	41	34	-9
12	Tokatspor	29	8	7	14	32	48	31	-16
13	Anadolu Selçukluspor	29	7	9	13	27	37	30	-10
14	Sarıyer	29	5	14	10	31	37	29	-6
15	Gaziosmanpaşa	29	5	11	13	30	44	26	-14
16	Dardanelspor	29	4	13	12	22	36	25	-14
17	Tarsus İdman Yurdu	29	5	10	14	26	45	25	-19
18	Çankırıspor	29	4	12	13	14	33	24	-19

Toplu Sonuçlar

06/04/2014	Dardanelspor	0 - 0	Çankırıspor
06/04/2014	Anadolu Selçukluspor	0 - 2	Yeni Malatyaspor
06/04/2014	Kırklarelispor	1 - 2	Aydınspor 1923
06/04/2014	Tarsus İdman Yurdu	0 - 1	Hatayspor
06/04/2014	İnegölspor	1 - 1	Kartalspor
06/04/2014	Turgutluspor	3 - 1	Sarıyer
06/04/2014	Pendikspor	2 - 1	Gümüşhanespor
05/04/2014	Gaziosmanpaşa	0 - 2	Giresunspor
05/04/2014	Göztepe	2 - 0	Tokatspor

Gelecek Hafta Maçları

13/04/2014	Aydınspor 1923	vs	Göztepe
13/04/2014	Çankırıspor	vs	Anadolu Selçukluspor
13/04/2014	Giresunspor	vs	İnegölspor
13/04/2014	Gümüşhanespor	vs	Turgutluspor
13/04/2014	Kartalspor	vs	Dardanelspor
13/04/2014	Kırklarelispor	vs	Tarsus İdman Yurdu
13/04/2014	Sarıyer	vs	Gaziosmanpaşa
13/04/2014	Tokatspor	vs	Pendikspor
13/04/2014	Yeni Malatyaspor	vs	Hatayspor

Ataşehir Belediyesi 350 Kişiyi İşten Çıkardı

CHP'li Atasehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi seçimi kazanır kazanmaz, belediye çalışanlarından 350 kişinin işine son verdi.

30 Mart 2014 Yerel Seçimleri'nde Atasehir'de 126 bin 267 oy alarak ilçenin yeniden Belediye Başkanı olan Battal İlgezdi, mazbatasını alır almaz ilk icraatı 350 belediye çalışanının işine son vermek oldu!

2009'da ilçe olan Atasehir'in kurucu Belediye Başkanı Battal İlgezdi, mazbatasını İlçe Seçim Kurulu'ndan aldı.

Ardından hiçbir açıklama da bulunmayan İlgezdi 350 Belediye çalışanının işine son verdi.

Çalışanlar her zamanki gibi bu sabah belediyeye gitti. Kartlarının okunmadığını gören Belediye çalışanları ne olduğunu anlamadı. Ardından da işlerine son verildiğini öğrendi.

Hiçbir açıklama yapılmadan işten çıkartılan belediye çalışanları Atasehir Belediyesi önünde basın açıklaması yapmayı planlıyor.

Kartal'da Berkin Elvan Parkı

Gazi direnişi sırasında polisin attığı gaz fişegiyle başından yaralanan 269 gün komada kaldıktan sonra hayatını kaybeden 14 yaşındaki Berkin Elvan'ın ismi Kartal'da bir parka verildi. Parkın kapısına Berkin Elvan Çocuk Parkı tabelası asıldı.

Kartal halkının direnişin sembol isimlerinden biri olan Berkin'in anısına, ismini verdiği bu parkta 'bütün çocukların korkusuzca oynayacakları bir park olması' dileğinde bulunuldu.

Pendik'te çatışmada bir kişi hayatını kaybetti

Pendik'te çalıntı otomobil ile polisten kaçmaya çalışan 2 kişi ile polis arasında silahlı çatışma yaşandı. Çatışmada kaçan otomobilde bulunan 1 kişi hayatını kaybetti, 1 kişi de hafif şekilde yaralandı. Olay pazar akşamı saat 19.30 sıralarında meydana geldi. İddialara göre olay şöyle gelişti:

Çalıntı bir otomobil ile Kurtköy, Yenisehir Mahallesi, Dedepaşa Caddesi'nde ilerleyen Cafer Turgut ile Eyüp Mutgam polisin dur ihtarına uymadı. Otomobille yoluna devam eden iki kişi ile polis arasında kovalamaca yaşandı. Kısa süre yaşanan kovalamacanın ardından otomobili durduran polis ekipleri ile otomobildeki 2 kişi arasında silahlı çatışma yaşandı. Çatışmada Cafer Turgut (25) başından silahla vurularak ağır

şekilde yaralanırken, Eyüp Mutgam ise otomobile binerek kaçmaya başladı. Polis ekipleri ile yaşanan kovalamacanın ardından otomobili Akşemsettin Mahallesi, Fatih Caddesi, Karınca Sokak'ta bırakan Eyüp Mutgam, bir iş yerinin deposuna kaçtı. Polis tarafından depoda yakalanan Eyüp Mutgam ile polis memuru arasında boğuşma yaşandı. Boğuşmada polisin silahını alarak yeniden kaçan Mutgam, Tastik Sokak'ta bulunan bir evin arka balkonuna saklandı. Ev sahibinin durumu farkederek polise bildirmesi üzerine Mutgam, polis tarafından yakalandı. Hastaneye götürülerek tedavisi yapılan Eyüp Mutgam, Ümraniye Aşaiş Büro Amirliği'ne götürüldü. Başından ağır şekilde yaralanan Cafer Turgut ise ambulansla kaldırıldığı Emsey Hastanesi'nde yapılan ilk müdahalenin ardından sevk edildiği Pendik Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde yapılan tüm müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

SAHİBİNDEN
SIFIR
KİLOMETRE
YAZILAR

P e r i h a n M a ğ d e n

T E H L İ K E L İ T E M A Y Ü L L E R

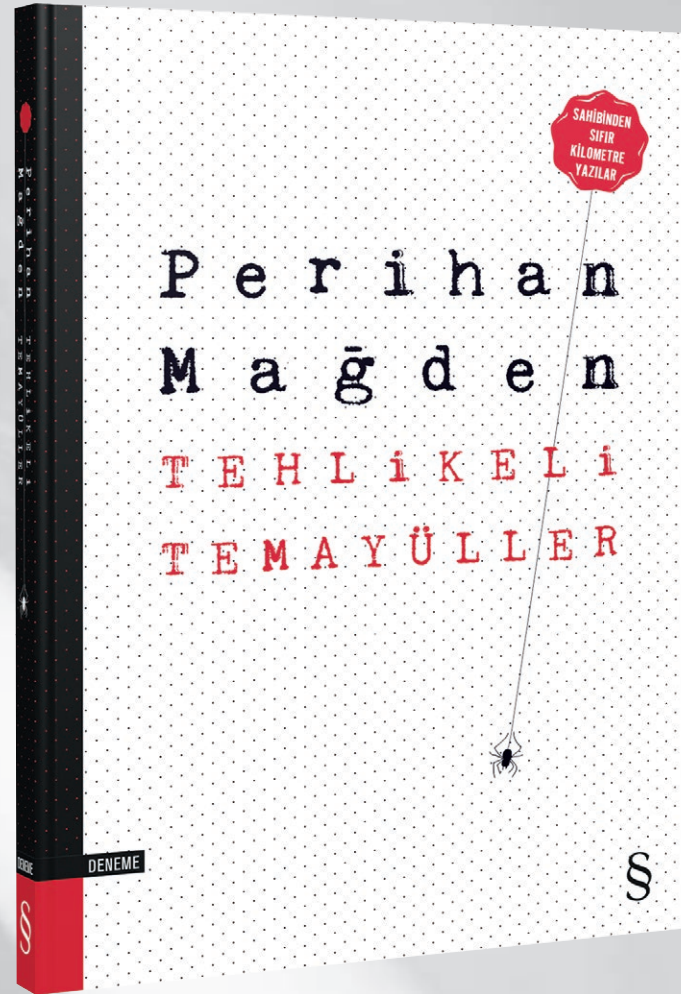

Her zamanki
gibi dobra, zeki,
sakinmasız,
keskin, samimi.

Her zamanki gibi
DÜZEN'e kinli.

Her zamanki gibi
"sek", kendine has,
Perihanmağdence.

Üstelik, sıfır kilometre...

Gidişata dair, sadece bu kitap için yazdığı yazılarla, kitap satılan her yerde!

EVEREST

www.everestyayinlari.com | facebook.com/everestyayinlari | twitter.com/everestkitap

**AHİS REKLAM
ORGANİZASYON
PRODÜKSİYON**

**HER TÜRLÜ
REKLAM, TANITIM VE
ORGANİZASYON İÇİN
ZEKAEVİ: AHİS**

Bağlarbaşı Mh. İkinci İlkokul Cd.
Cihangir İş Hanı No: 39 K:2 D:7
Maltepe - İSTANBUL

T:0216 457 46 46
F:0216 457 13 12

e-mail: ahisajanss@gmail.com